

له‌بلاؤکراوه‌کانی سائیتی ئیمان وهن

WWW.IMAN.COMبه‌شی یاساکنی مردو
(أَحْكَامُ الْمَيِّتِ)*

پیوستیه‌کانی سه‌ره‌مه‌رگ (أَحْكَامُ الْمُحْتَضِرِ)

پیوسته نه‌خوش گومانی چاک به‌خوای خوای بیات^(۲۷۱)، و(توبه) بکات
 وپه‌شیمان بیته‌وه له‌و تاوانانه‌ی کردویه‌تی^(۲۷۲)، به‌تایبه‌تی مافه‌کانی
 خه‌لکی^(۲۷۳)، وه‌ پیوستیشته له‌ سه‌ر موسولمان سه‌ردانی برای نه‌خوشی
 بکات^(۲۷۴)،

* له‌ دارپشتنی ئەم به‌شهی کتیبه‌که‌ماندا زۆر پشتمان به‌ کتیبی(أَحْكَامُ الْجَنَائِزِ)ی
 شیخ (مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الألبانی) به‌ستوه، بویه زۆریه‌ی فه‌رموده‌کانی ئەم به‌شه
 ژماره‌کانی و(تَصْحِيحٌ وَتَحْسِينٌ وَتَضْعِيفٌ)یمان له‌و کتیبه‌ به‌ نرخه‌وه وه‌رگرتوه، تکایه
 ناگادار بن.

(۲۷۱) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرِ) (خوای لای رازی بیات) که‌وا فه‌رمووی: له
 پیغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) بیست پیش وه‌فات کردنی به‌ سئی رۆژ فه‌رمووی: ((لَا يَمُوتَنَّ
 أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)) واته: هیچ که‌سیکتان نه‌مریت (ئیللا)
 گومانی چاک به‌خوای گه‌وره بیات [رواه مسلم (۴/۲۲۰/۲۸۷۷)].

(۲۷۲) له‌ به‌ر ئەو هه‌موو فه‌رمانانه‌ی خوا وپیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ قورئان
 وه‌رموده‌ دا . له‌وانه فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌ سوره‌تی (النور: ۳۱)دا که ده‌فه‌رمی:
 ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ واته: په‌شیمان بینه‌وه و
 بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره هه‌مووتان ئەی باوه‌رداران بۆ ئەوه‌ی سه‌رفراز بن .

(۲۷۳) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لای رازی بیات) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
 (ﷺ) فه‌رمووی: ((مَا حَقُّ إِمْرِيءٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ ، وَلَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِيَهُ
 فِيهِ إِلَّا وَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَ رَأْسِهِ)) واته: حه‌ق نییه‌ مروؤی موسولمان شتیکی هه‌بیات

بیه‌ویت و سه‌سیتی پی بکات ، له دوو شهو زیاتر بمینیتته‌وه (ئیللا) وه‌سیه‌ته‌که‌ی نوسیبیتته‌وه له لای خوئی [رواه البخاری (۲۵۵ / ۵ / ۲۷۳۸) ومسلم (۱۶۲۷ / ۳ / ۱۲۴۹) وغیرها].

(۲۷۴) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی : له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بیست که‌وا فه‌رمووی: ((حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ)) واته: مافی موسولمان له سه‌رموسولمان پیئجه: وه‌لام دانه‌وه‌ی (سَلام) کردن ، وه سه‌ردانی نه‌خووش ، وه شوینکه‌وتنی جه‌نازه ، وه وه‌لام دانه‌وه‌ی (دَعْوَة) کردن بو نان خواردن ، وه دوعا کردنی پژمین - نه‌گه‌ر پژمی ووتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ، ئه‌و پیی بلیت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) ، ئه‌ویش وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ وه‌لی: (يَهْدِيكَ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِأَلْفِكَ) - [رواه البخاری (۱۲۴۰ / ۳ / ۱۱۲) ومسلم (۱۷۰۴ / ۴ / ۲۱۶۲)].

وه سوننه‌ته‌ ته‌لقین کردنی نه‌خووش له سه‌ره‌مه‌رگدا^(۲۷۵) ، وه نه‌گه‌ر مرد چاوه‌کانی دابخریت و دوعای خیری بو بکریت^(۲۷۶) ، وه هه‌موو لاشه‌ی دابیوشریت^(۲۷۷) ، وه په‌له‌ش بکریت له ئاماده‌کردنیدا^(۲۷۸) ،

(۲۷۵) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)) واته: مردوه‌کانتان یاد بخه‌نه‌وه به‌ لا‌إلهَ إِلَّا اللَّهُ [رواه مسلم (۶۳۱ / ۲ / ۹۱۶) وأبو داود (۳۸۶ / ۸ / ۳۱۰۱) مع العون والترمذی (۲۲۵ / ۲ / ۹۸۳) وغیرهم].

مه‌به‌ست له ته‌لقین کردنی نه‌وه‌یه: به‌رده‌وام نه‌وانه‌ی له ده‌روبه‌ری دان (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بخه‌نه‌وه یادی ، وه هه‌ولی له گه‌لدا بده‌ن به‌ نه‌رمی که‌وا به‌رده‌وام بیلیته‌وه ، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمی: ((مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)) واته: هه‌ر که‌سیک دواین ووتی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیئت ده‌چیته‌ به‌ه‌شته‌وه [رواه أبو داود (۳۸۵ / ۸ / ۳۱۰۰) مع العون ، عن معاذ بن جبل وهو حديث صحيح ، برواه الإرواء (۶۸۷)].

(۲۷۶) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاته ژووره‌وه بو لای (أَبُو سَلَمَةَ) بینی چاوی برپوه‌ته پشت سه‌ری ، جا چاوه‌کانی نوقاند وه‌رمووی: ((إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ البَصَرُ)) واته: به‌ راستی گیان کاتیک ده‌رده‌کریت چاو له شوینی ده‌چیته . جا که‌سانیک له که‌س و کاری نارپه‌حه‌ت بوون - و دوعایان له خویمان ده‌کرد - جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((لَا تَدْعُوا

عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ)) واته: دوعا له خوتان مه‌که‌ن مه‌گه‌ر به چاکه بیټ ، چونکه فریشته‌کان (آمین) ده‌که‌ن له سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یلټین ، پاشان فه‌رمووی : ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ . وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ ، وَتَوَرَّ لَهُ فِيهِ)) [رواه مسلم (۶۳۴/۲) / ۹۲۰].

(۲۷۷) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حِينَ تُوْفِي سَجِي بَبْرَدِ حَبْرَةَ)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتیک وه‌فاتی کرد به پو‌شاکیکی (حبرة) داپو‌شرا [رواه البخاری (۱۱۳/۳) / ۱۲۴۱] ومسلم (۶۵۱/۲) / ۹۴۲].
(حبرة) : جو‌ریکه له پو‌شاککی یه‌مه‌نی .

(۲۷۸) له به‌ر فه‌رمووده‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ ، فَإِنَّ تَكُ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تُقَدِّمُونَهَا عَلَيْهِ ، وَإِنْ تَكُنْ غَيْرَ ذَلِكَ فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ)) واته: په‌له بکه‌ن له جه‌نازه‌دا ، جا ئه‌گه‌ر چاک بیټ ئه‌وه چاکه‌یه‌که پی‌شی ده‌خن بو‌ی ، وه ئه‌گه‌ر چاکیش نه‌بوو ئه‌وه شه‌ریکه‌و له ملی خوتانی ده‌که‌نه‌وه [رواه البخاری (۱۸۲/۳) / ۱۳۱۵] ومسلم (۶۴۴/۲) / ۶۴۴].

ئهم فه‌رمووده‌یه به‌ واتایه‌کی گشتی فه‌رمان به‌ په‌له کردن ده‌کات ، به‌لام فه‌رمووده‌که‌ی (الحصين بن وحوح) ده‌باره‌ی (طلحة) ((.. وَعَجَلُوهُ ، فَإِنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِجِيْفَةِ مُسْلِمٍ أَنْ تُحْبَسَ بَيْنَ ظَهْرَانِي أَهْلِهِ)) واته: وه په‌له‌ی لی بکه‌ن ، چونکه نابیت لاشه‌ی موسولمان گیر بدریټ له ناو که‌س وکاریدا . (ضعیف) ه [بروانه أحكام الجنائز (۱۳)] .
وه فه‌رمووده‌که‌ی (علي) یش : ((ثَلَاثٌ لَا يُؤَخِّرُنَ الصَّلَاةَ إِذَا أَتَتْ ، وَالْجَنَازَةَ إِذَا حَضَرَتْ ، وَالْأَيْمُ إِذَا وَجَدَتْ كُفْنًا)) واته: سیان دوا ناخرین : نویژ ئه‌گه‌ر کاتی هات و جه‌نازه ئه‌گه‌ر ناماده کرا و ... (ضعیف) ه [بروانه ضعيف الجامع (۲۰۶۲)].

وه قه‌رزاريکاني بيزي‌ردريټ (۳۷۹).

(۲۷۹) له به‌ر فه‌رمووده‌ی زور ، له‌وانه فه‌رمووده‌که‌ی (أبو هريرة) ه (خوای لی رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ ، حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ)) واته: نه‌فسی باوه‌ر‌دار هه‌لبه‌ستراوه به‌ قه‌رزه‌که‌یه‌وه تا بو‌ی ده‌دریټه‌وه [رواه الترمذی (۳۸۹ / ۳۰) / ۱۰۷۸] واین ماجه (۸۰۶ / ۲) / ۲۴۱۳] وهو حدیث صحیح ، بروانه المشكاة (۲۹۱۵) وصحیح‌ابن ماجه (۱۹۵۷)].

تیبینی :

(أ) دروسته بۆ کهس و کاری مردو ته‌ماشای دهم و چاوی بکه‌ن و ماچی

بکه‌ن:

له بهر فه‌رموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی: ((أَنْ النَّبِيِّ)) (دَخَلَ عَلَى عَثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ وَهُوَ مَيِّتٌ ، فَكَشَفَ عَنْ وَجْهِهِ ثُمَّ أَكَبَّ عَلَيْهِ فَقَبَّلَهُ ، وَبَكَى ، حَتَّى رَأَيْتُ الدَّمُوعَ تَسِيلُ عَلَى وَجْهِهِ)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چوه ژوره‌وه بۆ لای (عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ) کاتی‌ک وه‌فاتی کردبوو ، جا سه‌ری دهم و چاوی هه‌لدایه‌وه پاشان باوه‌شی پیدا کرد و ماچی کرد و گریا تا بینیم فرمی‌سک به گۆنایدا ده‌هاته خواره‌وه [رواه ابن ماجه (۱/۴۶۸/۱۴۵۶) وابو داود (۸/۴۴۳/۳۱۴۷) والترمذی (۲/۲۲۹/۹۹۴) وهو حدیث صحیح ، بیروانه الإرواء (۶۹۳) و صحیح ابن ماجه (۱۱۹۱)].

(ب) دروسته گریان له سه‌ر مردو تا سن رۆژ:

له بهر فه‌رموده‌که‌ی (عبد الله بن جعفر) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی : ((أَنْ النَّبِيِّ)) (أَمَهْل آلِ جَعْفَرٍ ثَلَاثًا أَنْ يَأْتِيَهُمْ ، ثُمَّ أَتَاهُمْ فَقَالَ: لَا تَبْكُوا عَلَيَّ أَحْيَا بَعْدَ الْيَوْمِ ...)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تا سئ رۆژ مؤله‌تی به که‌س و کاری (جعفر) دا که‌وا بی‌ت بۆ لایان ، پاشان هات بۆ لایان و فه‌رموی: ئیتر پاش ئه‌مرۆ بۆ براکه‌م مه‌گرین ... [رواه أبو داود (۴/۴۱۹۲) والنسائی (۸/۱۸۲) وهو حدیث صحیح ، بیروانه صحیح النسائی (۴۸۲۳)].

وه پیویست (وَأَجِب) ه له سه‌ر که‌س و کاری مردوه‌که کاتی‌ک که هه‌والیان پی ده‌گات ئارام بگرن و رازی بین به قه‌ده‌ری خوا ، له بهر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (البقرة: ۱۵۵-۱۵۷) دا که ده‌فه‌رمی: ﴿ وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ، الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ، أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴾ واته: وه بی گومان ئیوه تا‌قی ده‌که‌ینه‌وه به هه‌ندی‌ک له ترس و برسیتی و که‌م کردنه‌وه‌ی مال و زیانی گیانی و به‌ره‌م و ده‌ست که‌وت ، وه مژده‌ بده _ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر _ به ئارام گران ، به‌وانه‌ی که‌وا هه‌ر کاتی‌ک تووشی به‌سه‌ر هات و ناره‌حه‌تی بین ده‌لین : به پاستی ئیمه هه‌موو مولکی خواین وه ئیمه هه‌ر بۆ لای ئه‌وه‌ده‌گه‌پیننه‌وه ، ئه‌وانه - ی وا ده‌لین - سلوات و به‌زه‌یی خوایان له سه‌ره ، وه هه‌ر ئه‌وانه‌ن هیدایه‌ت دراوه‌کان .

وه هه‌روه‌ها دوعای خیریش بکه‌ن بۆ خوایان ، له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أُمِّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی: بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌موو: ((مَا مِنْ

مُسْلِمٌ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ مَا أَمَرَهُ اللَّهُ ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَخْلَفَ اللَّهُ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا)) واته: هر موسولمانیک کاتیک که تووشی به سه‌رهاتیکی ناره‌حت ده‌بیّت ، جا ئه‌وه بلّیت که خوا گه‌وره فه‌رمانی پیّ کردوه: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا ، (ئیللا) خوا له‌وه باشتر ده‌خاته جیگه‌ی . (أُمُّ سَلَمَةَ) فه‌رموی : جا کاتیک (أَبُوسَلَمَةَ) وه‌فاتی کرد ، ووتم : چی موسولمانیک له‌(أَبُوسَلَمَةَ) باشتره ، یه‌که‌م مالّ بوو له پیّناوی خوادا کۆچی کرد ؟ پاشان دوعاکه‌م کرد ، جا خوی گه‌وره پیّغه‌مبه‌ری خوی خسته جیگه‌ی بۆم [رواه مسلم (۲/۶۳۱/۹۱۸)].

وه‌هرامیشه له‌سه‌ر که‌س وکاری مردو شیوه‌ن کردن و له‌خۆدان و جل و به‌رگ درین و سه‌رتاشین و سه‌ر روت کردن ، له‌به‌ر ئه‌م فه‌رمودانه :

(أَبُومَالِكِ الْأَشْعَرِيِّ) (خوی لی رازی بیّت) که‌وا پیّغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((أَرْبَعٌ فِي أُمَّتِي مِنْ أُمُورِ الْجَاهِلِيَّةِ لَا يَثْرُكُونَهُنَّ: الْفَخْرُ فِي الْأَحْسَابِ ، وَالطَّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ ، وَالْأَسْتِسْقَاءُ بِالنُّجُومِ ، وَالنِّيَاحَةُ ، وَقَالَ: النَّاحَةُ إِذَا لَمْ تَثْبُ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ)) واته: چوار شت هه‌یه له‌ئومه‌ته‌که‌مدا له‌کاری نه‌فامیه ، وه‌هر وازیشی لی ناهینن : شانازی کردن به‌کاری باوک و باپیران ، و تانه‌دان له‌نه‌سه‌ب ، و تالو‌گه‌ری و ئه‌ستیره‌ناسی ، و شیوه‌ن کردن ، وه‌فه‌رموی: ئافره‌تی شیوه‌ن که‌ر ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بیته‌وه پیّش مردنی ، ئه‌وه له‌رؤزی دواپیدا ده‌وه‌ستینریت وکراسیکی قه‌ترانی ره‌شی له‌به‌ردایه و پیستیشی یه‌ک قات زامدار و گه‌ر و گوله [رواه مسلم (۲/۶۴۴/۹۳۴)].

جا به‌و دوو پۆشاکه‌ ئه‌وه‌نده‌ی تر سزای ئافره‌تی شیوه‌ن که‌ر ناره‌حت تر ده‌بیّت . وه‌(أَبُومُوسَى) (خوی لی رازی بیّت) فه‌رموی: ((أَنَا بَرِيءٌ مِمَّنْ بَرِيءٌ مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) بَرِيءٌ مِنْ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقَّةِ)) واته: من به‌ریم له‌وه‌ی پیّغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خوی لی به‌ریی کردوه ، له‌ ئافره‌تیک ده‌نگ به‌رز کاته‌وه و شیوه‌ن بکات ، وه‌ له‌ ئافره‌تیکیش سه‌ری بتاشیت له‌ به‌ر موسیبه‌ت ، وه‌ له‌ ئافره‌تیکیش کراسه‌که‌ی ده‌دریّت [رواه البخاری (۳/۱۶۵/۱۲۹۶) و مسلم (۱/۱۰۴/۱۰۰۱) و غیرهما].

ئەوانەى پېويستە بو مردو بىكرىت

(مَا يَجِبُ لِمَيِّتٍ)

يەكەم : شۆردنى مردو

مردو شۆردن پېويست (واجب) ە لە سەر زىندووان^(۲۸۰) ،

(۲۸۰) لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا فەرمووى : پياويك ووشتەكەى مىلى شكاند و ئىمەش لە گەل پىغەمبەرى خوادا بووين (ﷺ) ، جا ئەویش (إِحْرَام) ى بەستبوو ، جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((إِغْسَلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ ، وَكَفَّنُوهُ فِي تَوْبَيْنٍ ، وَلَا تُحَنِّطُوهُ ، وَلَا تُحَمِّرُوا رَأْسَهُ ، فَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبِّياً)) واتە : بيشۆرنەو بە ئاو و بە (سدر) ، وە كفى بكن لە دوو پۆشاكدا ، وە بوئى خوئى لى مەدن و سەرى دامەپۆشن ، چونكە خواى گەورە لە روژى قىامەتدا بە (مُلبياً) زىندوى دەكاتەو ە [رواه البخارى (۱۲۶۷/۳) / مسلم (۱۲۰۶/۸۶۵/۲)] .

(مُلبياً) واتە : بە ئىبحرامەو و بە دەم ووتنى ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ...)) .
 وە لە بەر فەرموودەكەى (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خواى لى رازى بىت) كەوا فەرمووى :
 پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھاتە ژوورەو بو لامان كاتىك كە كچەكەى وە فاتى كرد ، جا فەرمووى : ((إِغْسَلْنَهَا ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ إِنْ رَأَيْتَنَ ذَلِكَ ، بِمَاءٍ وَسِدْرٍ ، وَاجْعَلْنَ فِي الْأُخْرَةِ كَافُورًا أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ ...)) واتە : بيشۆرنەو سى جار يان پىنج جار يان زياتر لەو ئەگەر بە باشتان بىنى ، بە ئاو و بە (سدر) ، وە لە دوایىن جاریدا (كَافُور) ى تىكەل بكن يان ھەندىك لە (كَافُور) ... [رواه البخارى (۱۲۵۳/۱۲۵/۳)]
 و مسلم (۹۳۹/۶۴۶/۲) .

(سدر) : گلاى دار كنار (گوەپى) ە .

و ئەگەر كەس و كارى خوئى بىكات ئەو چاكتەر ، بە مەرجىك ئەگەر يەك رەگەز (جىئس) بن^(۲۸۱) ، وە دروستە ئافرەت پىاوى خوئى بيشواتەو ، وە ھەر وھا بە پىچەوانەيشەو^(۲۸۲) ، وە سى جار دەيشۆرىت يان پىنج يان زياتر

به ناو و شتیك لاشه‌ی پاك بكاته‌وه ، وه دواين جاریشی هه‌ندیك بوئی خوش
تیكه‌ل به ناوه‌كه ده‌كریٲ (٢٨٣) ،

(٢٨١) چونگه ئه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوايان شوٲردوه خزم وكه‌سه‌كانی خوئی بوون ،
(علي)(خوای لی رازی بیٲ) ده‌فه‌رمی : ((غَسَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَجَعَلَتْ أَنْظَرُ مَا
يَكُونُ مِنَ الْمَيِّتِ فَلَمْ أَرْ شَيْئًا ، وَكَانَ طَيِّبًا حَيًّا وَمَيِّتًا)) (علي) واته : پیغه‌مبه‌ری خوام
(علي) شوٲردوه ، جا ته‌ماشام كرد ، ئه‌وه‌ی كه له مردودا دیاره ، هیچم نه‌بینی و
پیغه‌مبه‌ری خوا (علي) به زیندویی و به مردویی هه‌ر بوٲ خوش و جوان بوو [رواه ابن ماجه
١٤٦٧/٤٧١/١] وهو حدیث صحیح ، بروانه صحیح ابن ماجه (١١٩٨) .

وه ئه‌وه‌ی كه ده‌لٲین یه‌ك ره‌گه‌ز بن _ واته ئافره‌ت ئافره‌ت بیشواته‌وه ، وه پیاویش
پیاو بیشواته‌وه _ ، چونگه بینینی عه‌وره‌تی یه‌كتر حه‌رامه به زیندویی و به مردویش .

(٢٨٢) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (عائِشَة) (خوای لی رازی بیٲ) كه‌وا فه‌رمویی:
پیغه‌مبه‌ری خوا (علي) له (بَقِيع) گه‌راپه‌وه بینی من سه‌رم ده‌یه‌شیٲ و ده‌لٲم : ئای سه‌رم ،
جا ئه‌ویش فه‌رمویی: ((بَلْ أَنَا وَرَأْسَاهُ ، مَا ضَرُّكَ لَوْ مِتَّ قَبْلِي فَغَسَلْتُكَ وَكَفَّنْتُكَ ثُمَّ
صَلَّيْتُ عَلَيْكَ وَدَفَّنْتُكَ)) واته : به‌لكو من ئای سه‌رم ، ئه‌ی(عائِشَة) ، پاشان فه‌رمویی:
چی زیانیكت كردوه ئه‌ی(عائِشَة) ، ئه‌گه‌ر پیٲشی من بمريت ئه‌وه له سه‌رت راده‌وه‌ستام و
ده‌مشوٲردیت و كفنم ده‌كردیت و نويٲم له سه‌ر ده‌كردیت و ده‌فنم ده‌كردیت (ده‌مناشتیٲ)
[رواه ابن ماجه (١٤٦٥/٤٧٠/١) والدار القطني (١١/٧٤/٢) والدارمي (٣٨-٣٧/١) وهو حدیث صحیح ، بروانه صحیح
ابن ماجه (١١٩٧)] .

(٢٨٣) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أُمُّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ)(خوای لی رازی بیٲ) بروانه
(پ ٢٨٠) .

مەگەر (إِحْرَام) ى حەججى بەستبىت^(۲۸۴)، وە لە لای راستەو وە لە ئەندامەكانى دەست نوێژەو دەست بە شۆردنى دەكرىت^(۲۸۵)، وە ئەو كەسەى لە جەنگى بى باوەراندا دەكوژرىت ناشۆرىتەو^(۲۸۶)، با لەش گرانىش بووىت^(۲۸۷)، وە سوننەتیشە بۆ ئەو كەسەى مردو دەشۆرىتەو خۆى بشوات^(۲۸۸).

(۲۸۴) ئەو مردو ى كە (إِحْرَام) ى حەججى بەستووىت ئاوەكەى بۆنى خۆشى تىكەل ناكرىت ، لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بىت) بېروانە (پ ۲۸۰) .
(۲۸۵) لە بەر فەرموودەكەى (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خوای لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىيانى فەرموو ، كاتىك كە (زَيْنَبُ) ى كچيان شۆردەو : ((إِبْدَانٌ بِمِائِمْنِهَا وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ مِنْهَا)) واتە: لە لای راستەو وە لە ئەندامەكانى دەست نوێژەو دەست بە شۆردنى بكن [رواه البخاري (۳/۱۳۰/۱۲۵) ومسلم (۲/۶۴۸/۹۲۹)].

(۲۸۶) لە بەر فەرموودەكەى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كوژراوەكانى (أُحُد) ى دوو دوو لە پۆشاكى كدا كۆى دەكردهو ، پاشان دەیفەرموو: ((أَيُّهُمْ أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ ؟)) واتە: كامەیان زۆرتەر قورئانى وەرگرتوو ؟ جا ئەگەر ئاماژە بۆ يەككىيان بكرایە لە (لُحْد) ه كەدا پىش دەخرا ، وە دەیفەرموو : ((أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ)) واتە: من شايتەم لە سەر ئەمانە . جا فەرمانى دا كەوا بە خوينەكانیانەوە بنیژرىن ، وە نوێژى لە سەر نەكردن وەنەيشیشۆردنەو [رواه البخاري (۳/۲۱۲/۱۳۴۷)].

تەيبينى:

ئەو شەھیدانەى كە لە جەنگى بى باوەراندا نەكوژاون وەك ، خنكا و رىبوار و ئەو ى بە نەخۆشى (طَاعُونَ) مردو ، وە ئەو ى بە ناسك ئىشە مردووىت ، وە ئەو ى دىوار و خانوو بە سەرىدا پوخاوى بىت و ... ئەمانە دەشۆرىنەو و نوێژىشان لە سەر دەكرىت ، بە بى هېچ جىاوازیبەك . (النَّوَوِيُّ) (رحمەتى خوای لى بىت) وای فەرموو لە [المجموع شرح المذهب (۵/۲۶۴)] دا ، وە هەروەها (المهدي) یش لە [البحر (۱/۹۶)] دا يە كراى (إِجْمَاع) ى هیناوەتەو لە سەر ئەو ى كە ئەمانە دەشۆرىنەو .

(۲۸۷) لە بەر فەرموودەكەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا فەرموى: بىستم پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كاتىك كە (حَنْظَلَةُ بْنُ أَبِي عَامِرٍ) كوژرا ، پاش ئەو ى بەرانبەرى (أَبُو سُفْيَانَ) وەستاو ، جا (شَدَّادُ بْنُ الْأَسْوَدِ) بەرز بووئەو بە سەرىدا و بە

شمشیر لی‌ی‌دا وکوشتی ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((إِنَّ صَاحِبَكُمْ تَغْسِلُهُ الْمَلَائِكَةُ فَاسْأَلُوا صَاحِبَتَهُ)) واته: به‌راستی هاو‌پیکه‌تان فریشته‌ده‌یشواته‌وه ، پرس‌یار له‌خیزانه‌که‌ی بکه‌ن . ئەویش ووتی: کاتیک (حَنْظَلَةَ) بانگی غه‌زای بیست‌ده‌رچوو ، له‌شی‌گران بوو ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((لِذَلِكَ غَسَلَتْهُ الْمَلَائِكَةُ)) واته: له‌به‌ر ئەوه‌فریشته‌کان شور‌دیانه‌وه [رواه‌الحاکم (۵۰۴/۳) صحیح‌علی‌شرط‌مسلم‌ولم‌یخرجاه‌ووافقه‌الذهبی ، ورواه‌البيهقي أيضا (۱۵/۴) وسنده‌صحیح‌و‌رواه‌الطبراني في‌الکبير‌وقال‌الهيثمی‌واسناده‌حسن ، بروانه‌صحیح‌السيرة‌النبوية‌لإبراهيم‌العلي (ص ۲۱۴ الفقرة: ۳۳۹-۳۴۰)].

(۲۸۸) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ وَابْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) ، بروانه

(پ ۶۶) .

دووهم: دا‌پۆشین (کفن) ی‌کردنی مردو (تَكْفِينُ الْمَيِّتِ)

پیویست (و‌أَجِب) ه‌مردو دا‌پیو‌ش‌ری‌ت _ (کفن) بکری‌ت _ به‌پۆشاک‌یک ه‌موو لاشه‌ی دا‌پۆش‌یت^(۲۸۹) ، وه‌سوننه‌ته‌له‌مال و پارهی‌خوی (کفن) ی‌بو بکری‌ت ، ئەگه‌ر چی‌یه‌ک جلیشی‌هه‌بی‌ت^(۲۹۰) ،

(۲۸۹) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) ، بروانه (پ ۸۰) . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو الزُّبَيْرِ) که‌وا گو‌یی له‌ (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بوو (خوایان لی‌رازی بی‌ت) که‌وا باسی ئەوه‌ی ده‌گێ‌رایه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پۆزیک ووتاری ده‌دا ، جا باسی ئەوه‌ی کرد که‌وا پیاویک له‌هاوه‌له‌کانی گیانی کیشراوه (کفن) کراوه به‌نا‌ته‌واوی ، وه‌به‌شه‌ویش خراوه‌ته‌گۆر ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غهی کرد که‌وا پیاویک له‌شه‌ودا بنری‌ته‌گۆر تا نو‌یژی له‌سه‌ر ده‌کری‌ت ، مه‌گه‌ر نه‌توانری‌ت بمی‌نیته‌وه تا پۆژ ده‌بی‌ته‌وه ، جا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((إِذَا كَفَّنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُحَسِّنْ كَفَنَهُ)) واته: ئەگه‌ر یه‌کیکتان کفنی‌براکه‌ی کرد با به‌چاکی کفنی‌بکات [رواه‌مسلم (۹۴۳/۶۵۱/۲) و‌غیره].

(۲۹۰) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (حَبَّابُ بْنُ الْأَرْتِ) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی: له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) کۆچمان کرد مه‌به‌ستمان په‌زامه‌ندی خوا بوو ، جا پادا‌شتمان که‌وته لای‌خوای‌گه‌وره ، لی‌مان هه‌بوو مرد وهیچ له‌پادا‌شته‌که‌ی - له‌دونیا - نه‌خوارد

له وانه (مُصَعَّبُ بْنُ عُمَيْرٍ) (خوای لى رازی بیټ) ، وه لیثمان هه یه به ره مه که ی پیگه یشتوه ، لى ده کاته وه ، _ جا (مُصَعَّبُ بْنُ عُمَيْرٍ) _ له پوژى (أُحُد) دا کوژرا ، جا هیچمان نه بینوه پی ی کفن بکه ین ته نها (بُرْدَه) یه ک نه بیټ ، نه گهر سه ریمان پی پویشیایه هه ردوو پی ده که وته دهر ، وه نه گهر هه ردوو پییمان پی داپویشیایه سه ری ده که وته دهر ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمانی پی کردین که وا سه ری داپوشین و (الأذخر) به سه هه ردوو پییدا بکه ین [رواه البخاری (۱۲۷۶/۱۴۲/۳) ومسلم (۹۴۰/۶۴۹/۲)] .

(الأذخر): جوړه رووکیکی مه که یه .

وه سوننه تیشه نه گهر هه یبیټ له سه پویشاکى سپیدا (کفن) بکریټ ، که وا کراس وکلاوی تیدا نه بیټ^(۲۹۱) ، وه بوئی خویشی پیوه بکریټ^(۲۹۲) .

وه شهیدی جهنگ هه به پویشاکى خویه وه ژیر خاک (دفن) ده کریټ^(۲۹۳) ، وه هه روه ها که سیکیش (إحرام) ی حه جی به ستوو بیټ هه به پویشاکى خویه وه ژیر خاک ده کریټ ، به لام سه ری دانا پویشریټ و بوئی پیوه ناکریټ^(۲۹۴) .

(۲۹۱) له بهر فه رموده که ی (عائشة) (خوای لى رازی بیټ) که وا فه رموی: ((دَخَلْتُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، فَقَالَ: فِي كَمْ كَفَنْتُمُ النَّبِيَّ (ﷺ) ؟ قَالَتْ: فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ بَيْضَ سَحْوَلِيَّةٍ لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ وَلَا عِمَامَةٌ . وَقَالَ لَهَا: فِي أَيِّ يَوْمٍ تُوفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ؟ قَالَتْ: يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ . قَالَ: فَأَيُّ يَوْمٍ هَذَا ؟ قَالَتْ: يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ . قَالَ: أَرْجُوا فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّيْلِ . فَنَظَرَ إِلَيَّ تَوْبًا عَلَيْهِ كَانَ يُمْرَضُ فِيهِ ، بِهِ رَدَعٌ مِنْ زَعْفَرَانَ ، فَقَالَ: اغْسِلُوا تُوبِي هَذَا وَزِيدُوا عَلَيْهِ تُوبَيْنِ فَكَفَّنُونِي فِيهَا ، قُلْتُ: إِنَّ هَذَا خَلْقٌ . قَالَ: إِنَّ الْحَيَّ أَحَقُّ بِالْجَدِيدِ مِنَ الْمَيِّتِ ، إِنَّمَا هُوَ لِلْمَهْلَةِ . فَلَمْ يُتَوَفَّ حَتَّى أَمْسَى مِنْ لَيْلَةِ الثَّلَاثَاءِ ، وَدُفِنَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ)) واته: چومه ژوره وه بو لای (أبو بكر) (خوای لى رازی بیټ) ، جا فه رموی: له چه ند (کفن) دا پیغه مبه ری خواتان (ﷺ) (کفن) کرد ؟ نه ویش فه رموی: له سه پویشاکى سپی (سحولى) دا که وا نه کراسی تیدا بوو و نه کلاویش ، وه پی فه رموو: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له چی پوژیکدا وه فاتى کرد ؟ ووتى: له پوژى دوو شه ممه دا . فه رموی: نه ی نه مپو چی پوژیکه ؟ ووتى: پوژى دوو شه ممه یه . فه رموی: هیوام وایه له نیوان من وشه ودا . جا ته ماشای پویشاکى کرد که له

به‌ریدا بوو له نه‌خوشیکه‌یدا ، پاشان فہرموی: ئەم جله‌ی به‌رم بشۆن و دوو پۆشاک‌ی تری بۆ زیاتر بکەن و بیکن به‌(کفن) بۆم ، جا منیش ووتم: به‌ راستی ئەم جله‌ی به‌رت کۆن بوو ، فہرموی: بۆ گومان زیندو له‌ مردو مافدارتره‌ به‌ پۆشاکه‌ تازہ‌که ، ئەم‌هیش ته‌نہا بۆ (مُهلّہ) یه‌ - (مُهلّہ): ئەو چلکە شلہ‌یہ‌ که‌ له‌ مرۆقہ‌وہ دەرده‌چیت پاش مردن - جا وەفاتی نہ‌کرد تا ئیوارہ‌ی سی‌شہ‌ممہ ، جا پیتیش ئەوہ‌ی به‌یانی بییتہ‌وہ (دَفَن) کرا [رواہ البخاری (۱۳۸۷/۲۵۲/۳)] .

(۲۹۲) له‌ به‌ر ئەو فہرموودہ‌یہ‌ی کہ‌وا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فہرموی: ((إِذَا جَمَرْتُمْ ، فَأَجْمِرُوهُ ثَلَاثًا)) واته‌: ئەگەر بۆن خوشتان کرد ، ئەوہ‌ سی‌ جار بۆنی خوشی پیوہ بکەن [رواہ أحمد (۳۳۱/۳) والحاکم (۳۵۵/۱) وقال صحیح علی شرط المسلم ووافقہ الذہبی وصححہ النووي فی المجموع (۱۹۶/۵) والألبانی فی احکام الجنائز (ل۶۴)] .

وہ (أَبُو سَعِيدٍ وَابْنُ عُمَرَ وَابْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لۆ رازی بیئت) وەسیتیان کردوہ کہ‌وا (کفن) ه‌کانیان بۆن خوش بکریت [فقہ السنه‌ (۴۳۶/۱)] .

(۲۹۳) له‌ به‌ر فہرموودہ‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لۆ رازی بیئت) بپوانه‌ (پ ۲۸۶) . وە بۆ کۆژراوہ‌کانی (أُحُد) پیغەمبەری خوا (ﷺ) فہرموی: ((زَمَلُوهُمْ فِي ثِيَابِهِمْ)) واته‌: هەر به‌ جل و به‌رگه‌کانی خویانه‌وہ بیانپچنہ‌وہ [رواہ أحمد (۴۳۱/۵) بهذا اللفظ ، بپوانه‌ احکام الجنائز(ل۶۰)] .

(۲۹۴) له‌ به‌ر فہرموودہ‌که‌ی (ابْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لۆ رازی بیئت) بپوانه‌ (پ ۲۸۰) .

سی یه‌م: نویری مردو

(صَلَاةُ الْمَيِّتِ)

نویری مردو فہرزی (کفایه‌) یه‌ (۲۹۵) ،

(۲۹۵) له‌ به‌ر ئەوہ‌ی له‌ پیغەمبەری خوا (ﷺ) و‌هاوہ‌لانیه‌وہ‌ (تأبیت) بووہ‌ که‌وا فہرمانیان پئی کردوہ ، وە به‌ به‌رده‌وامیش کردویانه ، له‌وانه‌ فہرموودہ‌که‌ی (زَيْدُ بْنُ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ) (خوای لۆ رازی بیئت) که‌وا پیاویک له‌ هاوہ‌لانی پیغەمبەر (ﷺ) له‌ رۆژی (خَبِير) دا وەفاتی کرد ، جا بۆ پیغەمبەری خوایان (ﷺ) باس کرد ، ئەویش فہرموی: ((صَلُّوا عَلَيَّ))

صَاحِبِكُمْ ، ...)) واته: نوێژ له سه‌ر هاوڕێکه‌تان بکه‌ن ، ... [رواه أبو داود (۲۶۹۳/۳۷۸/۷) وابن ماجه (۲۸۴۸/۹۵۰/۲) والنسائي (۶۴/۴)].

وه جاری وایش هه‌بووه له ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) نوێژیان له سه‌ر مردو کردوه و به پی‌غه‌مبه‌ری خوایشیان رانه‌گه‌یاندوه ، وه‌ک له فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بی‌ت) هاتوه که‌وا فه‌رمووی: (أَسُودَ) - پیاوێک بوو یان ئافره‌تێک بوو - خزمه‌تی مزگه‌وتی ده‌کرد مرد ، وه پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئاگادار نه‌بوو به‌ مردنی ، جا رۆژێک باسی کرد ، فه‌رمووی ((مَا فَعَلَ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ ؟)) واته: ئه‌وه چی به سه‌ردا هات ؟ ووتیان: مرد ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ، فه‌رمووی: ((أَفَلَا أَدْنَتْكُمْوَنِي ؟)) واته: ئه‌ی بۆ منتان ئاگادار نه‌کرده‌وه ؟ ئه‌وانیش ووتیان: ئه‌و وابوو ، وابوو _ باسی به سه‌ر هاتیان کرد _ (أَبُو هُرَيْرَةَ) ووتی: له پله و پایه‌یان که‌م کرده‌وه ، جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((فَدَلُّونِي عَلَى قَبْرِهِ)) واته: گۆره‌که‌یم پێ پیشان ده‌ن . جا هاته سه‌ر گۆره‌که‌ی نوێژی له سه‌ر کرد [رواه البخاری (۱۳۳۷/۲۰۴/۳) ومسلم (۹۵۶/۶۵۹/۲)].

پێشه‌وا له لای سه‌ری‌وه راده‌وه‌ستی بۆ پیاو ، وه له لای ناو راستی‌وه بۆ ئافره‌ت (۲۹۶) ، روو به‌ره‌و قیبله (۲۹۷).

(۲۹۶) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو غَالِبِ الْخَيَّاطِ) که‌وا فه‌رمووی: ((شَهِدْتُ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ صَلَّى عَلَى جَنَازَةِ رَجُلٍ ، فَقَامَ عِنْدَ رَأْسِهِ ، فَلَمَّا رَفَعَ ، أَتَيْتُ بِجَنَازَةِ امْرَأَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ أَوْ مِنَ الْأَنْصَارِ ، فَقِيلَ لَهُ : يَا أَبَا حَمْرَةَ هَذِهِ جَنَازَةُ فُلَانَةَ ابْنَةِ فُلَانَةَ فَصَلِّ عَلَيْهَا ، فَصَلَّى عَلَيْهَا ، فَقَامَ وَسَطَهَا ، وَفِينَا الْعَلَاءُ بْنُ زِيَادٍ الْعَدَوِيُّ ، فَلَمَّا رَأَى اخْتِلَافَ قِيَامِهِ عَلَى الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ ، قَالَ : يَا أَبَا حَمْرَةَ هَكَذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقُومُ حَيْثُ قُمْتَ ، وَمِنَ الْمَرْأَةِ حَيْثُ قُمْتَ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا الْعَلَاءُ ، فَقَالَ : احْفَظُوا)) واته: له گه‌ل (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) دا (خوای لێ رازی بی‌ت) نوێژم له سه‌ر جه‌نازه‌ی پیاوێک کرد ، جا له لای سه‌ری‌وه راوه‌ستا ، پاشان جه‌نازه‌ی ئافره‌تێکی (قُرَيْشٍ) یان (أَنْصَارٍ) یان هینا و ووتیان: ئه‌ی (أَبُو حَمْرَةَ) نوێژی له سه‌ر بکه ، جا لای ناو راستی جیگا که‌وه راوه‌ستا _ جه‌نازه‌که به سه‌ر جیگایه‌که‌وه بوو _ ، جا (الْعَلَاءُ بْنُ زِيَادٍ الْعَدَوِيُّ) مان له ناودا بوو ، کاتی که‌ بینێ راوه‌ستانه‌که‌ی بۆ پیاو و ئافره‌ت جیاواز بوو ، ووتی: ئه‌ی (أَبُو حَمْرَةَ) ، به‌م شی‌وه‌یه پی‌غه‌مبه‌ری خوات بینیه‌وه راوه‌ستاوه له سه‌ر جه‌نازه ، وه

له سهر ئافره‌تیش به‌و شیوه‌یه‌ی تو‌راوه‌ستا ، ئه‌ویش فه‌رمووی: به‌لئ ، (أَبُو غَالِب) فه‌رمووی: جا (عَلَاء) به‌ری کرده لامانه‌وه و فه‌رمووی: ئه‌مه له به‌ر بکه‌ن [رواه ابو داود (۳/۵۳۳/۳۱۹۴) و الترمذی (۳/۳۵۲/۱۰۳۴) و ابن ماجه (۱/۴۷۹/۱۴۹۴) و هو حدیث صحیح ، بروانه المشكاة (۱۶۷۹) و صحیح ابن ماجه (۱۲۱۴)].

(۲۹۷) چونکه ئه‌مه‌یش نوێژه و هه‌ر وه‌کو نوێژه‌کانی تر وایه ، وه له به‌ر(أثر)ه‌که‌ی (نَافِع) له (إِبْنُ عُمَرَ) وه (خوایان لی رازی بیئت) ((أَتَّهُ صَلَّى عَلَيَّ تَسْعَ جَنَائِزٍ جَمِيعًا ، فَجَعَلَ الرَّجَالَ يَلُونَ الْإِمَامَ ، وَالنِّسَاءَ يَلِينَ الْقَبِيلَةَ ، فَصَفَهُنَّ صَفًا وَاحِدًا ، وَوَضَعَتْ جَنَازَةً أُمَّ كَلْتُومَ بِنْتَ عَلِيٍّ ، إِمْرَأَةً عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ، وَإِبْنُ لَهَا يُقَالُ لَهُ: زَيْدٌ ، وَضَعًا جَمِيعًا . وَالْإِمَامُ يَوْمَئِذٍ سَعِيدُ بْنُ الْعَاصِ ، وَفِي النَّاسِ إِبْنُ عُمَرَ ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ ، وَأَبُو سَعِيدٍ ، وَأَبُو قَتَادَةَ ، فَوَضَعَ الْغُلَامُ مِمَّا يَلِي الْإِمَامَ . فَقَالَ رَجُلٌ: فَأَنْكُرْتُ ذَلِكَ ، فَنَظَرْتُ إِلَى إِبْنِ عَبَّاسٍ ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ ، وَأَبِي سَعِيدٍ ، وَأَبِي قَتَادَةَ ، فَقُلْتُ: مَا هَذَا ؟ قَالُوا: هِيَ السُّنَّةُ)) واته: كه‌وا (إِبْنُ عُمَرَ) نوێژی له سهر تو جه‌نازه کرد پی‌که‌وه ، جا - جه‌نازه‌ی - پیاوانی له پاش پی‌شه‌وا(إمام) وه دانا ، وه - جه‌نازه‌ی - ئافره‌تانی له پاش قبیله‌وه - له نیوان پی‌شه‌وا و قبیله - دانا ، جا کردنی به‌یه‌ک ریز - له سهر درێژی - ، وه جه‌نازه‌ی (أُمَّ كَلْتُومَ بِنْتَ عَلِيٍّ) ی خیزانی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) و کوریکیشی که (زَيْدٌ) ی ناو بوو به‌یه‌که‌وه دانا ، وه پی‌شه‌وایش له‌و پۆژهدا (سَعِيدُ بْنُ الْعَاصِ) بوو ، وه (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (أَبُو سَعِيدٍ) و (أَبُو قَتَادَةَ) یش له ناو خه‌لکه‌که‌دا بوون ، جا مناله‌که‌ی له پیش پی‌شه‌واوه دانا ، جا پیاویک ووتی: من ئه‌وه‌م به‌باش نه‌زانی ، جا ته‌ماشای (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (أَبُو سَعِيدٍ) و (أَبُو قَتَادَةَ) م کرد ، ووتم: ئه‌مه چی‌یه ؟ ووتیان: ئه‌مه: سوننه‌ته [رواه النسائي (۷/۴) و هو اثر صحیح بروانه صحیح النسائي (۱۸۶۹) و أحكام الجنائز (ل ۱۰۳)].

چوار (اللهُ أَكْبَرُ) ی له سهر ده‌کات^(۲۹۸) ، یان زیاتر تا نو^(۹) (اللهُ أَكْبَرُ) به (اللهُ أَكْبَرُ) ی دابه‌ستنی نوێژه‌که‌وه^(۲۹۹) ، له پاش (اللهُ أَكْبَرُ) ی یه‌که‌م سورته‌ی (الْفَاتِحَةَ) و سورته‌ی (تَرْدَهُ خَوِينِيَّتٍ)^(۳۰۰) ،

(۲۹۸) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَعَى النَّجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى فَصَفَّ بِهِمْ وَكَبَّرَ أَرْبَعًا)) واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌والی مردنی (نَجَاشِي) بلاو کرده‌وه له‌و پۆژهدا که

تبییدا وه فاتی کرد ، جا ده رچوو بۆ (مُصَلَّى) و خه لکه که ی ریز کرد و چوار (اللهُ أَكْبَرُ) ی له سه ر کرد [رواه البخاری (۲۴۵/۱۱۶/۳) و مسلم (۹۵۱/۶۵۶/۲) و غیرهما].

(۲۹۹) له بهر فه رموده که ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى) که وا فه رموی: ((كَانَ زَيْدٌ يُكَبِّرُ عَلَيَّ جَنَائِزَنَا أَرْبَعًا ، وَإِنَّهُ كَبَّرَ عَلَيَّ جَنَائِزَهُ خَمْسًا ، فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُكَبِّرُهَا)) واته: (زَيْدُ بْنُ أَرْقَمٍ) له سه ر جه نازه کانمان چوار (تَكْبِيرِ) ی ده کرد ، به لام پوژیک له سه ر جه نازه یه ک پینج (تَكْبِيرِ) ی کرد ، جا پرسیارم لی کرد ئه ویش فه رموی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) بهم شیوه یه (تَكْبِيرِ) ی ده کرد [رواه مسلم (۹۵۷/۶۵۹/۲) و غیره].

وه له بهر (أَتْرَهَ كَيْ) (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ) که وا فه رموی: ((أَنْ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ صَلَّى عَلَيَّ سَهْلُ بْنُ حَنِيفٍ ، فَكَبَّرَ عَلَيْهِ سِتًّا ، ثُمَّ التَّفَّتْ إِلَيْنَا ، فَقَالَ: إِنَّهُ بَدْرِي)) واته: (عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) له سه ر (سَهْلُ بْنُ حَنِيفٍ) شه ش (اللهُ أَكْبَرُ) ی کرد ، پاشان پووی کرده لامانه وه و فه رموی: ئه مه له وانه ن که له (بَدْرٍ) دا به شداریان کردوه [رواه الحاكم (۴۰۹/۳) و البیهقی (۳۶/۴) و إسناده صحيح ، بروانه أحكام الجنائز (۱۱۳)].

وه (مُوسَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ) فه رموی: ((أَنْ عَلِيًّا صَلَّى عَلَيَّ أَبِي قَتَادَةَ فَكَبَّرَ عَلَيْهِ سَبْعًا وَكَانَ بَدْرِيًّا)) واته: (عَلِيٌّ) (خوای لی رازی بیئت) نوژی له سه ر (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کرد ، جا هوت (اللهُ أَكْبَرُ) ی له سه ر کرد ، وه (أَبُو قَتَادَةَ) له جهنگی (بَدْرٍ) دا به شداری کردبوو [رواه البیهقی (۳۶/۴) و إسناده صحيح بروانه أحكام الجنائز (۱۱۴)].

وه (عَبْدُ خَيْرٍ) فه رموی: ((كَانَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُكَبِّرُ عَلَيَّ أَهْلَ بَدْرِ سِتًّا ، وَعَلَى أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ خَمْسًا ، وَعَلَى سَائِرِ النَّاسِ أَرْبَعًا)) واته: ئیمامی (عَلِيٌّ) (خوای لی رازی بیئت) له سه ر ئه وانه ی له (بَدْرٍ) دا به شداریان کردوه شه ش (اللهُ أَكْبَرُ) ی ده کرد ، وه له سه ر هاوه لانی تری پیغه مبهری خوا (ﷺ) پینج (اللهُ أَكْبَرُ) ی ده کرد ، وه له سه ر خه لکی تر چوار (اللهُ أَكْبَرُ) ی ده کرد... [رواه الدار القطنی (۷/۷۳/۲) و البیهقی (۳۷/۴) و إسناده صحيح ، بروانه أحكام الجنائز (۱۱۳)].

وه هه روه ها فه رموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ) و (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) نو (اللهُ أَكْبَرُ) ی کرد له سه ر (حَمْرَه) (خوای لی رازی بیئت) [رواه الطحاوی فی معانی الآثار (۲۰۹/۱) و الطبرانی فی الکبیر (۱۰۸-۱۰۷/۳) و إسناده حسن ، بروانه أحكام الجنائز للالبانی (ل ۸۲، ۱۰۴)].

(۳۰۰) له بهر فرموده‌کهی (طَلْحَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ) که‌وا فرمودی: ((صَلَّيْتُ خَلْفَ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَلَى جَنَازَةٍ ، فَقَرَأَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ [وَسُورَةَ ، وَجَهَرَ حَتَّى أَسْمَعْنَا ، فَلَمَّا فَرَغَ أَحَدْتُ بِيَدِهِ ، فَسَأَلْتُهُ ؟] قَالَ : [إِنَّمَا جَهَرْتُ] لِتَعْلَمُوا أَنَّهَا سُنَّةٌ [وَحَقٌّ])) واته: له پشٹی (ابن عباس) هوه (خوایان لی رازی بیئت) نویژم کرد له سهر جه نازیه‌ک ، جا (فَاتِحَةُ الْكِتَابِ) و سوره‌تیکی تری خوینده‌وه ، وه ده‌نگیشی به‌رز کرده‌وه تا وه‌کو بیستمان ، جا فرمودی: من ده‌نگم به‌رز کرده‌وه بوئه‌وه‌ی بزنان که‌وا سوننه‌ته و حقه [رواه البخاری (۲۰۳/۳/۱۳۳۵) و أبی داود (۳/رقم/۳۱۹۸) و الترمذی (۲/۲۴۶/۱۰۳۲) و ابن ماجه (۱/۴۷۹/۱۴۹۵) و النسائی (۴/۷۴/۱۹۸۷) و ابن جارود فی المنتقى (۲۶۴) و السیاق للبخاری ، و الزیادة الأولى للنسائی ، و سندها صحیح ، و لابن جارود منها ذکر السورة ، و لهما الثالثة بالسند الصحیح ، و للحاکم الثانية من طریق أخرى عن ابن عباس بسند حسن ، برواه أحكام الجنائز (ل۱۱۹)].

وه پاش (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی دووهم سه‌لاواتی ئیبراهیمی ده‌خوینیت ، وه پاش (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی سئی‌یه‌م و ئه‌و (تَكْبِير) ه‌کانی تریش ئه‌و دوعایانه ده‌خوینیت که له سوننه‌تدا هاتووه^(۳۰۱)،

(۳۰۱) له بهر فرموده‌کهی (أَبُو أَمَامَةَ) که‌وا یه‌کیک له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى) هه‌والی پی‌داوه: ((أَنْ السُّنَّةَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ أَنْ يُكَبَّرَ الْإِمَامُ ، ثُمَّ يَقْرَأُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ بَعْدَ التَّكْبِيرِ الْأُولَى سِرًّا فِي نَفْسِهِ ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى) ، وَيُخْلِصُ الدُّعَاءَ لِلْجَنَازَةِ فِي التَّكْبِيرَاتِ (الثَّلَاثِ) ، لَا يَقْرَأُ فِي شَيْءٍ مِنْهُمْ ، ثُمَّ يُسَلِّمُ سِرًّا فِي نَفْسِهِ)) واته: که‌وا سوننه‌ت وایه له نویژی جه نازده‌دا پی‌شه‌وا (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات پاشان (فَاتِحَةُ الْكِتَابِ) پاش (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی یه‌که‌م بخوینیت به بی ده‌نگی له بهر خویه‌وه ، پاشان سه‌لاوات له سهر پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى) بدات ، وه دوعا به (إِحْلَاص) هوه بو مردوه‌که بکات له پاش سئی (اللَّهُ أَكْبَرُ) که‌ی تر ، وه له (اللَّهُ أَكْبَرُ) ه‌کانی ترده‌ا هیچ قورئانی تیدا ناخوینیت ، پاشان به ده‌نگیکی نزم له بهر خویه‌وه (سَلَام) ده‌داته‌وه _ به لای راستیدا _ [رواه الشافعی فی الام (۱/۲۳۹۰-۲۴۰) و من طریق البيهقي (۴/۳۹) و ابن جارود (۲۶۵) عن الزهري عن ابی امامة برواه أحكام الجنائز (ل۱۲۱-۱۲۲)].

وه نهم دوعایانه له سوننه‌تدا هاتووه:

(أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازى بیئت) فهرمووی: پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) نویژی له سه‌ر جه‌نازه‌یه‌ک کرد و فهرمووی: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرِنَا وَأُنثَانَا وَشَاهِدِنَا وَعَائِنَا ، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ)) واته: خوایه له زیندو و مردو و گه‌وره و چوک و نیر و می و ئاماده بوو و ئاماده نه‌بوومان ببوره ، خوایه ئه‌وه‌مان به زیندووی هیلا و تته‌وه ئه‌وه له سه‌ر باوهر بیه‌لیتته‌وه ، وه ئه‌وه‌شمانت ده‌مرینی له سه‌ر ئیسلام بمرینه ، خوایه له پاداشتی ئه‌م مردوه بی به‌شمان مه‌که وه‌له دواى ئه‌وه‌ش گو‌م‌رامان مه‌که [رواه ابو داود(۳/۵۳۹/۳۲۰۱) و الترمذی (۳/۳۴۳/۱۰۲۴) و ابن ماجه(۱/۴۸۰/۱۴۹۸) و هو صحیح بروانه المشكاة(۱۶۷۵) و صحیح ابن ماجه(۱۲۱۷)].

وه فه‌رمووده‌که‌ی (عَوْفُ بْنُ مَالِكِ الْأَشْجَعِيِّ) (خوای لى رازى بیئت) که‌وا فه‌رمووی: گویم له پیغمبه‌ری خوا بوو (ﷺ) کاتی نویژی له سه‌ر جه‌نازه ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَرْحَمْهُ وَأَعْفُ عَنْهُ وَعَافِهِ وَأَكْرِمْ نَزْلَهُ وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ وَأَغْسِلْهُ بِمَاءٍ وَتَلْجٍ وَبَرْدٍ ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى التُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، وَأَبْدَلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ ، وَقِهِ فِتْنَةَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ النَّارِ)) واته: خوایه لی ببوره و به‌زییت پییدا بیته‌وه و عه‌فوی بکه و بیپاریزه ، وه پیزی لى بگره و شوینی چاک بکه ، وه بیشوره‌وه له گونا‌ه‌کانی به‌ئاو و به‌ور و ته‌رزه ، وه پاکی بکه‌روه وه‌ک چۆن جلی سپی له چلک پاک ده‌کریتته‌وه ، وه مالکی بده‌ری له مال‌ه‌که‌ی دونیای باشت بیئت ، وه که‌س و کاریک له که‌س و کاری خوئی باشت ، وه ژنیک له ژنه‌که‌ی خوئی باشت ، وه بیپاریزه له فیتنه‌ی گوپ و سزای دۆزه‌خ . (عَوْفُ) فه‌رمووی: جا ئاواته خواز بووم که‌وا من ئه‌و مردوه بوایه‌م ، بو ئه‌و دوعایه‌ی پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) که بوی کرد [رواه مسلم (۳/۵۹-۶۰) و النسائي(۱/۲۷۱) و ابن ماجه(۱/۴۲۵۶)].

پاشان دوو(سَلَام) ده‌داته‌وه وه‌کو نویژه‌کانی تر^(۳۰۲) ، وه ده‌توانییت ته‌نها یه‌ک (سَلَام) یش بداته‌وه^(۳۰۳) .

وه سوننه‌ته قورئان خویندنه‌که به دهنگی نزم بیٚت^(۳۰۴)، وه دست ته‌نھا بو(الله اکبری) یه‌که می به‌رز بکاته‌وه^(۳۰۵)، وه دهستی راستی بخاته سهر دهستی چه‌پی وله سهر سینگی داینا، ههر وه‌کو نویژه‌کانی تر^(۳۰۶)، وه سوننه‌ته پیشه‌وا خه‌لکه‌که بکاته سی ریزه‌وه^(۳۰۷)،

(۳۰۲) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (عبدالله بن مسعود) (خوای لی رازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی: ((ثَلَاثٌ خَلَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَفْعَلُهُنَّ ، تَرَكَهُنَّ النَّاسُ ، إِحْدَاهُنَّ التَّسْلِيمُ عَلَى الْجَنَازَةِ مِثْلَ التَّسْلِيمِ فِي الصَّلَاةِ)) واته: سی(۳) شت پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یکرد، نیستا خه‌لکی وازیان لی هیناوه، یه‌کیکیان (سَلَام) دانه‌وه‌ی جه‌نازه‌ی وه‌ک (سَلَام) دانه‌وه‌ی نویژه ده‌دایه‌وه [رواه البیهقی (۴۳/۴) وقال النووي (فی المجموع (۲۳۹/۵) اسناده جید، وفی مجمع الزوائد (۳۴/۳) قال: رواه الطبرانی فی الکبیر ورجاله ثقات، وبالجمله فإنَّ إسناده حسن بروانه أحكام الجنائز (۱۲۷)].

(۳۰۳) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ فَكَبَّرَ عَلَيْهَا أَرْبَعًا ، وَسَلَّم تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نویژی له سهر جه‌نازه‌یه‌ک کرد، جا چوار (الله اکبری) کرد ویه‌ک (سَلَام) ی دایه‌وه [أخرجه الدارقطني (۱۹۱) والحاكم (۳۶۰/۱) وإسناده حسن بروانه أحكام الجنائز (۱۲۸)].

(۳۰۴) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أبو أمّامة) بروانه (پ ۳۰۱) .

(۳۰۵) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیٚت) ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَبَّرَ عَلَى جَنَازَةٍ فَرَفَعَ يَدَيْهِ فِي أَوَّلِ تَكْبِيرَةٍ ، وَوَضَعَ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى)) واته: که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (الله اکبری) له سهر جه‌نازه ده‌کرد، وه هه‌ردوو دهستی به‌رز ده‌کرده‌وه له (الله اکبری) یه‌که‌مدا، وه دهستی راستی له سهر دهستی چه‌پی داده‌نا [رواه الترمذی (۱۶۵/۲) والدارقطني (۱۹۲) وهذا الحديث سنده ضعيف ولكن يشهد له حديث ابن عباس التالي الذي أخرجه الدارقطني، بروانه أحكام الجنائز (۱۱۶)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (عبدالله بن عباس) (خوایان لی رازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ عَلَى الْجَنَازَةِ فِي أَوَّلِ تَكْبِيرَةٍ ، ثُمَّ لَا يَعُودُ)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ردوو دهستی به‌رز ده‌کرده‌وه له سهر جه‌نازه له (الله اکبری) یه‌که‌مدا، پاشان دوو باره‌ی نه‌ده‌کرده‌وه [رواه الدارقطني بروانه أحكام الجنائز (۱۱۶)].

(۳۰۶) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أبو هريرة) پی‌شوو بروانه (پ ۳۰۵) .

وه هه‌روه‌ها بروانه (پ ۱۴۶) .

(۳۰۷) له بهر فەرموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) عَلَى جَنَازَةٍ وَمَعَهُ سَبْعَةٌ نَفَرٍ ، فَجَعَلَ ثَلَاثَةَ صَفًّا ، وَإِثْنَيْنِ صَفًّا ، وَإِثْنَيْنِ صَفًّا)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى ﷺ) نویژی له سهر جه‌نازه‌یه‌ک کرد و‌حه‌وت که‌سی له گه‌ل دابوو ، جا سیانی کرده ریزی‌ک وه دووانیشی کرد به ریزیکی تروه دووی تریشی کرده ریزی‌ک [رواه الطبرانی فی الکبیر قال الهیثمی فی المجمع (۴۳۲/۳)].

وه نه‌م فەرموده‌یه به هیژ ده‌بیئت به فەرموده‌که‌ی (مَالِكُ بْنُ هَبَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى ﷺ) فەرمووی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فَيُصَلِّي عَلَيْهِ ثَلَاثَةَ صُفُوفٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا أُوجِبَ (وَفِي لَفْظٍ: إِلَّا غُفِرَ لَهُ))) واته: هیچ موسولمانیک نی یه بمریئت ، و‌سی ریز له موسولمانان نویژی له سهر بکه‌ن (ئیللا) خوای گه‌وره له تاوانه‌کانی خویش ده‌بیئت [رواه ابو داود (۳۱۵۰/۴۴۸/۸) مع العون والترمذی (۱۰۳۳/۲۴۶/۲) وابن ماجه (۱۴۹۰/۴۷۸/۱) وغیرهم وهو حدیث حسن بروهانه احکام الجنائز (۱۰۰)].

وه چه‌ند کومه‌له‌که زورت‌ر بن نه‌وه باشتره و سوود به‌خش تره بو مردوه‌که (۳۰۸) ، وه دروسته له مزگه‌وتدا نویژی له سهر بکریت (۳۰۹) ، به‌لام له دهره‌وه و له شوینیکی دیاری کراودا بو نویژی مردو باشتره (۳۱۰) ، وه قه‌ده‌غه کراوه له ناو گورستاندا نویژی له سهر بکریت (۳۱۱) ، وه نویژی مردو له سهر شه‌هیدی جه‌نگ و مندالی پی نه‌گه‌یشتنوو پیویست نییه (۳۱۲) .

(۳۰۸) له بهر فەرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى ﷺ) فەرمووی: ((مَا مِنْ مَيِّتٍ تُصَلِّي عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَبْلُغُونَ مِائَةَ كُلِّهِمْ يَشْفَعُونَ لَهُ ، إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ (وَفِي حَدِيثٍ آخَرَ: غُفِرَ لَهُ))) واته: هر مردویه‌ک بمریئت ، جا کومه‌لیک له موسولمانان نویژی له سهر بکه‌ن ، که ژماره‌یان بگات به سه‌د که‌س ، هه‌موویان تکای بو بکه‌ن (ئیللا) خوای گه‌وره لیی خویش ده‌بیئت [رواه مسلم (۹۴۷/۶۵۴/۲) والترمذی وصحه (۱۰۳۴/۲۴۷/۲) والنسائی (۷۵/۴)] .

وه فەرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى ﷺ) فەرمووی: ((مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا ، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ)) واته: هر پیاویکی موسولمان بمریئت ، جا چل پیاو له موسولمانان نویژی له سهر بکه‌ن ، شه‌ریک بو خوا بریار نه‌ده‌ن (ئیللا) خوای گه‌وره تکاکه‌یان وهرده‌گریئت [رواه مسلم (۹۴۸/۶۵۵/۲) وابو داود (۳۱۵۴/۴۵۱/۸) مع العون (وغیرهما)].

(۳۰۹) له بهر فہرمودہ کہی (عَبَادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ) کہوا فہرموی: ((اَنَّ عَائِشَةَ اَمَرَتْ اَنْ يَمُرَّ بِجَنَازَةِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْمَسْجِدِ ، فَتُصَلِّيَ عَلَيْهِ ، فَانْكَرَ النَّاسُ ذَلِكَ عَلَيْهَا ، فَقَالَتْ: مَا اَسْرَعَ مَا نَسِيَ النَّاسُ ! مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيَّ سُهَيْلُ ابْنِ الْبَيْضَاءِ اِلَّا فِي الْمَسْجِدِ)) واتہ: (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) فہرمانی کرد کہوا جہنازہ کہی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) بہ ناوی مزگہ وتدا تیپہرینن ، بوئوہی نوپڑی له سہر بکات ، جا خہ لکی پرخنہی ئوہیان لی گرت ، جا فہرموی : چہند زوو خہ لکی له بیریان چوو ، پیغہمبہری خوا (ﷺ) له سہر (سُهَيْلُ بْنُ بَيْضَاءٍ) نوپڑی نہ کرد (ثیللا) له ناو مزگہ وتدا نہ بیئت [رواہ مسلم ۹۷۳/۶۶۸/۲] وغیرہ.]

(۳۱۰) له بهر فہرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانہ (پ ۲۹۸) .

(۳۱۱) له بهر فہرمودہ کہی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فہرموی: ((اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى اَنْ يُصَلَّى عَلَي الْجَنَائِزِ بَيْنَ الْقُبُورِ)) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) قہدہ غہی کردووہ کہوا نوپڑ له سہر جہنازہ بکریت له ناو گورستاندا [أخرجہ الطبرانی فی المعجم الاوسط (۲/۸۰/۱) وقال الهيثمي في المجمع (۳۶/۲) واسناده حسن ، بروانہ أحكام الجنائز (۱۰۸)].

(۳۱۲) له بهر فہرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بروانہ (پ ۲۸۶) .

وہ له بهر فہرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فہرموی: ((مَاتَ اِبْرَاهِيمُ ابْنُ النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِيَةِ عَشَرَ شَهْرًا فَلَمْ يُصَلَّ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ)) واتہ: (إِبْرَاهِيمُ) کورپی پیغہمبہری خوا (ﷺ) وہ فاتی کرد کاتیک کہ تہمہنی ہہژدہ مانگ بوو ، جا پیغہمبہری خوا (ﷺ) نوپڑی له سہر نہ کرد [رواہ ابو داود (۳۱۸۷/۴۷۶/۸) مع العون وهو حديث حسن الإسناد بروانہ صحيح أبي داود (۲۷۲۹)].

چہند تیپینیہک:

یہ کہم : دروستہ نوپڑ له سہر نہمانہ بکریت :

(أ) مندال ہہتا نہ گہر له باریش چوو بیئت ، له بهر فہرمودہ کہی (المُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: ((... وَالطُّفْلُ) وفي رواية: السَّقَطُ) يُصَلَّى عَلَيْهِ ، وَيُدْعَى لِوَالِدَيْهِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ)) واتہ: ... وہ مندال نوپڑی له سہر دہکریت ، وہ دوعای لیبورڈن وبہزہی بو باوک و دایکی دہکریت [رواہ

ابو داود (۶۵/۲) وابن ماجہ (۱/رقم/۱۵۰۷) والنسائی (۲۷۵/۱) والترمذی رقم (۱۰۴۲) وغیرہم وقال ابو داود وابن حبان (السقط) بدل (الطفل) وهو رواية للحاكم والبيهقي واحمد والحديث صحيح ، برواثة أحكام الجنائز (۸۰، ۷۳) وصحيح ابن ماجہ (۱۲۲۴).

(السَّقَطُ) : واته مندالی له بار چوو .

(ب) **شہید** ، فہرمودہ زورہ له سہر ئوہی کہوا دروستہ نوژی له سہر بکہیت له وانه فہرمودہ کہی (شَدَّادُ بْنُ الْهَادِ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی: ((اَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَمَّنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ ، ثُمَّ قَالَ: أَهَاجِرُ مَعَكَ .. فَلَبِثُوا قَلِيلًا ، ثُمَّ نَهَضُوا فِي قِتَالِ الْعَدُوِّ ، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ يُحْمَلُ قَدْ أَصَابَهُ سَهْمٌ .. ثُمَّ كَفَّنَهُ النَّبِيُّ ﷺ فِي جُبِّهِ ، ثُمَّ قَدَّمَهُ فَصَلَّى عَلَيْهِ ..)) واته: کہوا پیایکی دہشتہ کی ہات بولای پیغہمبہری خوا (ﷺ) جا باوہری پی ہیئا وشوینی کہوت ، پاشان ووتی : له گہلندا کوچ دہ کہم ، ... پاشان ہہلسان بوجہنگی دوزمن ، جا ہیئانیان بولای پیغہمبہری خوا (ﷺ) ہہلگیرا بووتیریک لیی دابوو ... پاشان پیغہمبہری خوا (ﷺ) کفنی کرد بہ (جُبُّ) کہی خوئی ، پاشان پیئشی خست و نوژی له سہر کرد ... [رواہ النسائی (۲۷۷/۱) والطحاوی فی شرح المعانی (۲۹۱/۱) والحاکم (۵۹۵/۳) والبیہقی (۱۶-۱۵/۴) وإسناده صحیح برواثة أحكام الجنائز (۶۱)].

(ج) **کہسیک له (حَدِّ) یکس خوادا بکوثریتہ وہ** ، له بہر فہرمودہ کہی (عُمَرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی: ئافرتیک له (جُهَيْنَةَ) ہات بولای پیغہمبہری خوا (ﷺ) و(حَامِلَه) بوو له (زِنَا) ، جا ووتی: ئہی پیغہمبہری خوا من تووشی (حَدِّ) یک ہاتووم ، له سہرم بہ جئی بہینہ ، جا پیغہمبہری خواپش بانگی سہرپہرشتیار (ولی) ہ کہی کرد وفہرموی: ((أَحْسِنِ أَلَيْهَا ، فَإِذَا وَضَعْتَ فَأَنْتَنِي بِهِ)) واته: چاک بہ له گہلیدا ، ئہ گہر سکی دانا ئوہ بیہینہ وہ بولام . ئویش جئی بہ جئی کرد ، ... جا فہرمانی دا بہرد باران کرا ، پاشان نوژی له سہر کرد ، جا (عَمْر) فہرموی: ئہی پیغہمبہری خوا ئوہ (زِنَا) ی کردوہ ، تویش نوژی له سہر دہ کہیت ؟ پیغہمبہری خواپش فہرموی: ((لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ ، وَهَلْ وَجَدَتْ تَوْبَةً أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ تَعَالَى ؟)) واته: له راستیدا پہ شیمان بوونہ وہ یک پہ شیمان بوئوہ ئہ گہر دابہش بکریتہ سہر ہہفتا کہس له خہلکی (مَدِينَةَ) دا بہ شیمان دہکات ... [رواہ مسلم (۱۲۱/۵) وأبوداود (۲۳۳/۲) وغیرہما].

(د) له سهر كهسيكی تاوانبار وهك ، كهسيك خۆی كوشتیبیت ، یان دزی له دهستكهوتی جهنگی كردیبیت یان قهرزار بییت و نهیبیت بیداتهوه و كهس بۆی نه داتهوه و ... ، ئەمانه زانایان جیاوازی ئایه نوێژیان له سهر دهكریت یان نه ، ههنديكيان دهلین: له سهر هه موو كهسيك كه (أهل القبلة) بییت نوێژ دهكریت ، با چه ند تاوانباریش بییت - بهلام له ئیسلام دهر نه چووبیت _ ئەمهش پای (سُفْيَانُ الثَّوْرِي وَ إِسْحَاق) ه .

وه ئیمامی (أحمد) ده فهرمی: پێشهوا نوێژ له سهر كهسيك ناكات خۆی كوشتیبیت ، بهلام كهسانی تر نوێژی له سهر دهكهن .

وه (شَيْخُ الْإِسْلَامِ إِبْنُ تَيْمِيَّةَ) (پهحمهتی خوای لی بییت) ده فهرمی: ههر كهسيك نوێژ نهكات له سهر یان بۆ ئهوهی ببنه په ند بۆ كهسانیکی تروهك ئهوان ، ئهوه چاكه ، وه ئهگه ره له رووكهش (ظاهر) دا نه یكات بهلام له پاش مله دا بیكات ، بۆ ئهوهی ههردوو بهرژه وهندی (مَصْلَحَة) هكه كو بكات وه ئهوه پێشتره لهوهی یهكێك له بهرژه وهندیكان بهفوتیت [الإختیارات العلمية (٥٢٤) بپوانه أحكام الجنائز (٨٣-٨٤)].

.....

(ه) كهسيك له ولاتیكدا بمریت كهس نوێژی له سهر نه كریبیت: ئهوه

دروسته نوێژی له سهر بكهیت له شوینی خۆتهوه به (صَلَاةُ الْغَائِبِ) ، له بهر فهرمووده كهی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بییت) كهوا پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نوێژی (غائب)ی له سهر (نَجَاشِي) كرد [رواه البخاري (٣/١٥٧، ١٥٥، ١٤٥، ٩٠، ١٤٥، ١٥٥، ١٥٧/٣) ومسلم (٥٤/٣) وبقية الجماعة ، وه ههروهها بپوانه (٢٩٨) ، وأحكام الجنائز (٨٩-٩٣)].

دووهم: وه جهرامه نوێژ كردن و داواي لی بوردن و بهزه یی له خوای گهوره

بۆ بی باوهرو دوو پوهه كان (الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ)

له بهر فهرموودهی خوای گهوره له سوره تی (التوبة: ٨٤) دا كه ده فهرمی: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَأْوَاهُمْ فَاسِقُونَ﴾ واته: ئهوی موحه ممه د هه ر كاتیك یهكێك له وانه مرد ، ئهوه هه رگیز نوێژی له سهر مه كه ، وه له سهر گۆره كه یشی پامه وهسته - دوعای بۆ بكهی _ به راستی ئه وانه بی باوهر بوون به خوا و به پیغه مبه ره كهی خوا ، وه هه ر به كافریش مردن .

وه هۆی دابه زینی ئه م ئایه ته له باره ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي) یه وه بوو كه دوو پوو (مُنَافِق) بوو ، كاتیك كه مرد پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نوێژی له سهر كرد ، جا خوای گه و ره ئه م

ثایه تهی دابه زاند ، ئیتر پاش ئه وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نوژی له سهر هیچ دوو پویه ک نه کرد . . [رواه البخاری (۱۷۷/۳) ومسلم (۱۱۶/۷) وغیرهما عن ابن عمر].

سنن بهم : دروسته نوژی له سهر گۆر بکریت پاش نه وهی

مردوه که بخیرینه گۆر

له بهر فهرموده کهی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) پروانه (پ ۲۹۵) .
وه ئه وه قه دهغه کردنه ی فهرموده کهی (أنس) (خوای لی رازی بیئت) که له (پ ۳۱۱) دا
باسمان کرد بو کاتیکه که له گۆر نه نرابیئت و توانای ئه وه هه بیئت له دهر وهی گۆرستان
نوژی له سهر بکریت (وَاللّٰهُ اَعْلَمُ) .

هه لگرتنی جه نازه و پاداشتی شوین که وتنی

(حَمَلُ الْجَنَازَةِ وَاجْرُ اتِّبَاعِهَا)

هه لگرتنی جه نازه و شوین که وتنی پیویسته له سهر موسولمانان^(۳۱۳) ، وه
پاداشتیکی زۆریشی هه یه بو پیاوان^(۳۱۴) ، وه شوین که وتنیشی به گریان به دهنگی
به رزه وه یان به ئاگره وه دروست نییه^(۳۱۵) ، یان به زیکرکردن به دهنگی به رز^(۳۱۶) ، وه
پیویست (واجب) ه به ری کردنی خیراوه به ره و گۆرستان بپریت^(۳۱۷) ،

(۳۱۳) له بهر فهرموده کهی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) پروانه (پ ۲۷۴) .

(۳۱۴) له بهر فهرموده کهی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا
(ﷺ) فهرموی: ((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ جَنَازَةً وَلَمْ يَتَّبِعْهَا فَلَهُ قَيْرَاطٌ ، فَإِنْ تَبِعَهَا فَلَهُ
قَيْرَاطَانِ ، قِيلَ: وَمَا الْقَيْرَاطَانِ؟ قَالَ: أَصْعَرُهُمَا مِثْلُ أُحُدٍ)) واته: هه ر که سیك نوژی
له سهر جه نازه بکات و شوینی نه که ویئت ئه وه (قیراط) یک چاکه ی بو ده نوسریت ، جا
ئه گهر شوینیشی بکه ویئت ئه وه دوو (قیراط) ی بو هه یه ، ووتیان دوو (قیراط) چی یه ؟
فهرموی: بچوک ترینیان وه ک کیوی (أحد) ه [رواه مسلم (۹۴۵/۶۵۳/۲) وغیره] .

به لام بو ئافره تان باش نییه شوینی جه نازه بکه ون ، له بهر فهرموده کهی (أُمُّ عَطِيَّةَ)
(خوای لی رازی بیئت) که وا فهرموی: ((نُهِينَا عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَازَةِ وَلَمْ يُعْرَمْ عَلَيْنَا)) واته:
قه دهغه مان له سهر کرا که وا شوینی جه نازه بکه وین - مه به ست ئافره تانه - به لام
(عزم) یش نه کرا له سه رمان [رواه البخاری (۱۲۷۸/۱۴۴/۳) ومسلم (۹۳۸/۶۴۶/۲) وغیرهما].

(۳۱۵) له بهر فەرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: ((لَا تُتْبَعُ الْجَنَازَةُ بِصَوْتٍ وَلَا نَارٍ)) واته: نابیت شوینی جه‌نازه بکه‌ویت به ده‌نگه‌وه ، وه به ناگریشه‌وه [رواه ابوداود (۳۵۵/۴۵۳/۸) وأحمد (۴۲۷/۲) وهو حدیث حسن بشواهده بروانه احکام الجنائز(۷۰)].

وه (عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ) یش له وه‌سییه‌ت کردنه‌که‌یدا فەرمووی: ((فَيَا أَيُّهَا مِتُّ فَلَا تُصْحَبْنِي نَائِحَةً وَلَا نَارًا)) واته: جا نه‌گه‌ر من مردم نه‌وه با شیوه‌ن که‌ر و ناگر هاو‌پیتیم نه‌که‌ن [رواه مسلم (۷۸/۱) وأحمد (۱۹۹/۴)].

(۳۱۶) له بهر ووته‌که‌ی (قَيْسُ بْنُ عَبَّادٍ) که‌وا فەرمووی: ((كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكْرَهُونَ رَفَعَ الصَّوْتِ عِنْدَ الْجَنَائِزِ)) واته: هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پییان ناخوش بو‌له کاتی - هه‌لگرتنی - جه‌نازه‌دا ده‌نگ به‌رز بکریته‌وه [رواه البيهقي (۷۴/۴) ورجاله ثقات بروانه احکام الجنائز(۷۱)].

وه له بهر نه‌وه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی گاو‌وره‌کانه ، چونکه نه‌وان به ده‌نگی و به ناوازه‌وه ئینجیل ده‌خوینن و زیکر ده‌که‌ن [بروانه الأذکار للنوی (۲۰۳)]. وه له هه‌مووی خراپ‌تریش نه‌وه موسیقا لیدانه‌یه که پییشی جه‌نازه‌که‌ی ده‌خه‌ن له هه‌ندیک له وولاته به ناو ئیسلامیه‌کان ، که لاسایی بی باوه‌رانی پی ده‌که‌نه‌وه [بروانه احکام الجنائز (۷۱)].

(۳۱۷) له بهر فەرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانه (پ ۲۷۸) . وه دروسته له پییشی جه‌نازه و له پاشیوه ، له لای راستیوه و له لای چه‌پیوه ری بکریت ^(۳۱۸) ، نه‌گه‌ر چی باشتر وایه شوینی بکه‌ویت ^(۳۱۹) ، به‌لام بو سوار هه‌ر ده‌بیئت ته‌نها شوینی بکه‌ویت ^(۳۲۰) ، وه سوننه‌ته بو نه‌وه که‌سه‌ی هه‌لی ده‌گریت ده‌ست نویژ بگریته‌وه ^(۳۲۱) ، وه سوننه‌ته بو خه‌لکه‌که هه‌موویان کاتیک ده‌گه‌نه گورستان (سَلام) له نه‌هلی گورستان بکه‌ن و دوعای گورستانیان بو بخوینن ^(۳۲۲) .

(۳۱۸) له بهر فەرمووده‌که‌ی (المَغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: ((الرَّاَكِبُ خَلْفَ الْجَنَازَةِ ، وَالْمَاشِي حَيْثُ شَاءَ مِنْهَا)) واته: نه‌وه‌ی سواره له پشت جه‌نازه‌وه _ ری بکات _ ، وه نه‌وه‌ی به پی ری ده‌کات با

له هەر شوینیکه‌وه ویستی له سه‌ریتی _ ری یكات _ [رواه أبوداود (۳۱۶۴/۴۶۷/۸) مع العون والترمذی (۱۰۲۶/۲۴۸/۲) والنسائی (۵۵/۴) وهو حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع(۳۵۳۳)].

(۳۱۹) چونکه مه‌به‌ست له (إِتْبَاعُ الْجَنَازَةِ) شوین كهوتنی جه‌نازه‌یه ، ئه‌وه‌یش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیته كه‌وا شوینی بکه‌ویت .

وه هه‌روه‌ها له به‌ر (أَثَرُ هَكَه‌ی (عَلِي) (خوای لی رازی بیته) كه‌وا فه‌رمووی : ((الْمَشْيُ خُلْفَهَا أَفْضَلُ مِنَ الْمَشْيِ أَمَامَهَا ، كَفَضْلِ صَلَاةِ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ عَلَى صَلَاتِهِ فِدًّا)) واته : ری کردن له پشتی جه‌نازه‌وه چاکتره له ری کردن له پیشیه‌وه ، وه‌کو چاکی كه‌سیکه كه‌ نوژی به‌ کومه‌ل کردبیت ، له گه‌ل كه‌سیکدا كه‌ به‌ ته‌نها بیكات [رواه البیهقی(۲۵/۴) وابن ابی شیبه فی المصنف (۱۰۱/۴) والطحاوی (۲۷۹/۱) واحمد رقم(۷۵۴) وكذا ابن حزم فی المحلی(۱۶۵/۵) وسعيد بن المنصور من طریقین عنه . وهو أثر حسن بروانه أحكام الجنائز(ل(۷۴)].

(۳۲۰) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (مُغْيِرَه‌ی) پی‌شوو بروانه (پ ۳۱۸) .

(۳۲۱) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) بروانه (پ ۶۶) .

(۳۲۲) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیته) كه‌وا فه‌رمووی : ووتم : ئه‌ی چونیان پی‌ بلیم ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ؟ ئه‌ویش فه‌رمووی : بلی : ((السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ)) [رواه مسلم (۹۷۴/۶۶۹/۲) والنسائی (۹۴/۴)].

وه فه‌رموده‌كه‌ی (سُلَيْمَانُ بْنُ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ) (خوای لی رازی بیته) كه‌وا فه‌رمووی : پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فی‌ری ده‌کردن كاتیک ده‌رده‌چوون بو گۆرستان بلیین : ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)) [رواه مسلم (۹۷۵/۶۷۱/۲) والنسائی (۹۴/۴)].

چوارهم : ژیر خاك كردنی مردو

(دَفْنُ الْمَيِّتِ)

ژیر خاك كردنی وناشتنی مردو پی‌ویست(وَاجِب)ه^(۳۲۳) ، با بی‌باوه‌پیش بیته^(۳۲۴) ، وه‌باش وایه له گۆرستاندا بنیژریت^(۳۲۵) ، جگه له شه‌هید كه‌ باش وایه هه‌ر له جیگه‌ی شه‌هید بوونیدا بنیژریت^(۳۲۶) ،

(۳۲۳) له بهر فەرمووده‌که‌ی (هشامُ بنُ عامر) (خوایان لى رازی بیئت) که‌وا فەرمووی: له پوژدی (أحد)دا سکالایان بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مینا له‌و هه‌موو کوژراو و زامدارانه ، جا ئه‌ویش فەرمووی: ((إِحْفَرُوا وَأَوْسَعُوا ، وَأَعْمَقُوا ، وَأَحْسِنُوا ، وَأَدْفِنُوا الْإِثْنَيْنِ وَالثَّلَاثَةَ فِي الْقَبْرِ ، وَقَدِّمُوا أَكْثَرَهُمْ قَرَانًا ، قَالَ: فَكَانَ أَبِي ثَالِثَ ثَلَاثَةٍ ، وَكَانَ أَكْثَرَهُمْ قَرَانًا ، فَقَدِمَ)) واته: چال بکه‌ن و فراوان و جوانی بکه‌نه‌وه ، وه دوو دوو و سى سى بیانیزن له گۆریکدا ، وه ئه‌وه‌یان پیش‌بخه‌ن که زیاتر قورئانی له‌به‌ره ، فەرمووی: جا باوکم له گه‌ل سى که‌سدا خرایه گۆریکه‌وه ، وه له‌وان قورئانی زیاتر له‌به‌ر بوو ، بویه پیش خرا [رواه النسائي (۲۰۰۹، ۲۰۱۰/۸۰/۴) وأبو داود (۳/رقم/۳۲۱۵) والترمذی (۴/۲۱۳/۱۷۱۳) وإبن ماجه (۱/رقم/۱۵۶۰) مختصراً وهو حديث صحيح برواه الإرواء (۷۴۳) وصحيح النسائي (۱۸۹۹)].

(۳۲۴) له بهر ئه‌و فەرمووده‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به (علي بن أبي طالب) (خوای لى رازی بیئت) فەرموو کاتیک که (أبو طالب) مرد: ((إِذْهَبْ فَوَارِهِ)) واته: بپوژ بیشاره‌وه [رواه النسائي (۷۹/۴) برواه صحيح سنن النسائي (۱۸۹۵)].

(۳۲۵) چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مردوی موسولمانانی له (البقيع)دا ژیر خاک ده‌کرد ، وه‌که به (مُتَوَاتِر)ی پیمان گه‌یشتوه ، وه هه‌والی هه‌چ که‌سیکمان پى نه‌گه‌یشتوه که‌وا له گۆرستاندا ژیر خاک نه‌کرایت ، ته‌نها ئه‌وه نه‌بیئت که به (مُتَوَاتِر)ی پیمان گه‌یشتوه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خوای له ژووره‌که‌ی (عائشة)دا ژیر خاک کرا ، ئه‌مه‌ش له تاییه‌تمه‌ندیکانی پیغه‌مبه‌ری خوا به (ﷺ) ، وه‌که له فەرمووده‌که‌ی (عائشة)دا هاتوه (خوای لى رازی بیئت) : که‌وا کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد جیاوازی دروست بوو که‌وا له کویدا ژیر خاک بکریت . جا (أبو بكر) (خوای لى رازی بیئت) فەرمووی: له پیغه‌مبه‌ری خواوه شتیکم بیستوه له یادم نه‌چۆته‌وه فەرمووی: ((مَا قَبِضَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُدْفَنَ فِيهِ)) واته: خوای گه‌وره گیانی هه‌چ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌کیشاوه (ئیللا) له‌و شوینه‌دا نه‌بیئت که پى خووش بووه تیییدا بنیژریت . بویه هه‌ر له شوینی جیگا که‌ی خویدا ناشتیان [رواه الترمذی (۲/۲۴۲/۱۰۲۳) وهو حديث صحيح برواه صحيح الجامع (۵۶۴۹)].

(۳۲۶) له بهر فەرمووده‌که‌ی (جابر بن عبد الله) (خوایان لى رازی بیئت): که‌وا فەرمووی: ((لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ ، حُمِلَ الْقَتْلَى لِيُدْفَنُوا بِالْبَقِيعِ ، فَنَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَدْفِنُوا الْقَتْلَى فِي مَضَاجِعِهِمْ)) واته: له پوژدی (أحد)دا کوژراوه‌کان هه‌لگیران بو ئه‌وه‌ی له (البقيع)دا ژیر خاک بکرین ، جا بانگ ده‌ری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بانگی کرد: که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمانتان پى ده‌کات که‌وا کوژراوه‌کان له جیگا‌کانی خوایاندا ژیر خاک بکرین [رواه أبو داود (۳/رقم/۳۱۶۵)]

والنسائي (٧٩/٤ / رقم: ٢٠٠٣) والترمذي (١٧١٧/١٣٠/٣) وابن ماجه (١/رقم/١٥١٦) وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (١٢٣٠) وصحيح النسائي (١٨٩٣).

وه ده بیئت گۆره‌که‌ی قوول و فراوان و چاک بیئت^(٣٢٧)، وه دروسته به شیوه‌ی (لحد) بکریت یان به شیوه‌ی (شق) ، به لام (لحد) ه‌که باشتره^(٣٢٨)، وه ده بیئت پیاوان مردو بخه‌نه گۆره‌وه با مردوه‌که ئافرته‌تیش بیت^(٣٢٩)، وه نه‌گه‌ر که‌س کاری مردوه‌که خو‌یان بینیزن نه‌وه باشتره^(٣٣٠)،

(٣٢٧) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (هشام بن عامر) (خوای لی رازی بیئت) ، بروانه (پ ٣٢٣).
(٣٢٨) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (انس بن مالک) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی: ((لَمَّا تُوفِيَ النَّبِيُّ ﷺ كَانَ بِالْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَلْحَدُ ، وَآخَرٌ يَضْرَحُ ، فَقَالُوا: نَسْتَخِيرُ رَبَّنَا ، وَنَبْعَثُ إِلَيْهِمَا ، فَأَيُّهُمَا سَبَقَ تَرْكَنَاهُ ، فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمَا ، فَسَبَقَ صَاحِبُ اللَّحْدِ ، فَلَحَدُوا النَّبِيَّ ﷺ)) واته: کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد ، له (مدینه) دا پیاویک هه‌بوو (لحد) ی ده‌کرد وه یه‌کیکی تریش هه‌بوو (ضرح) ی ده‌کرد ، جا ووتیان هه‌ل‌بژاردنی ده‌دهینه ده‌ست په‌روه‌ردگارمان ، ئیمه ده‌نیرین به شوینی هه‌ردووکیاندا ، جا هه‌رکامیان له پیشدا هاتن نه‌وه نه‌وه‌یان ده‌که‌ین ، جا ناردیان به شوینی هه‌ردووکیاندا ، خاوه‌ن (لحد) ه‌که له پیشدا ، بویه پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) (لحد) کرد [رواه ابن ماجه (١/٤٩٦/١٥٥٧) والطحاوي (٤٥/٤) وأحمد (٩٩/٣) وهو حديث صحيح ، بروانه صحيح ابن ماجه (١٢٦٤)].

(لحد): نه‌وه‌یه له لاوه له پووی قبیله‌وه چالی بو بکریت ، (شق) یان (ضرح): نه‌وه‌یه له ژیره‌وه چال بکریت وه‌ک جوگه‌ی ئاو ... ئیمامی (النووی) ده‌فه‌رمی: زانایان کۆبوونه‌وه‌ته‌وه له سه‌ر نه‌وه‌ی که (لحد) و (شق) هه‌ردووکیان دروستن ، به لام نه‌گه‌ر زه‌وییه‌که په‌ق بوو نه‌ده‌پوخا نه‌وه (لحد) ه‌که باشتره ، له بهر نه‌وه به‌لگانه‌ی پیشوو ، وه نه‌گه‌ر زه‌وییه‌که زوو ده‌پوخا نه‌وه (شق) چاکتره [بروانه المجموع شرح مهذب (٥/٢٨٧)].

(٣٢٩) له بهر نه‌وه‌ی له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و هاوه‌لان و شوینکه‌وتووآن و شوین که‌وتوووی شوینکه‌وتووآن وه تا نه‌مپۆ هه‌ر به‌و شیوه‌یه هاتوووه .. بروانه [احکام الجنائز (١٤٧)].

وه له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (انس) (خوای لی رازی بیئت) که له (پ ٣٣٠) دا باسی ده‌که‌ین.

(۳۳۰) له بهر فەرمووده که ی خوای گه وره له سورتهی (الاحزاب: ۶) دا که ده فهرمی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ واته: وه له کتیبی خوای گه وره دا خزمانی پشت پیشتن بویه کتری .

وه له بهر فەرمووده که ی (علی) (خوای لی رازی بیئت) که وا فهرمووی: ((غَسَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) ، ... وَوَلِي دَفَنَهُ وَإِجْنَانَهُ دُونَ النَّاسِ أَرْبَعَةً : عَلِيٌّ وَالْعَبَّاسُ وَالْفَضْلُ وَصَالِحٌ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ، واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) شوره وه ... وه سه رپه رشتی له ژیر خاک نانی و دابه زاندنی چوار که س کردیان جگه له هه موو خه لک (علی) و (العباس) و (الفضل) و (صالح) ی (مولى) ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) [رواه الحاكم (۳۶۲/۱) والبيهقي (۵۳/۴) عنه بسند صحيح ، وصححه الحاكم على شرط الشيخين ووافقه الذهبي برواه أحكام الجنائز (۱۴۷)].

تیبینی:

وه دروسته میرد خوی سه رپه رشتی ناشتنی ژنی خوی بکات ، له بهر فەرمووده که (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) بروانه (پ ۲۸۲) وه هه روه ها ریگایه کی تری هه یه ، بروانه [أحكام الجنائز للأباني (ل ۱۴۸)].

به لام نه وه به مه رجیک دروسته نه گهر له و شه وه دا جووت نه بوویت له گهل ئافره تدا ، جا نه گهر جووت بوویت ، نه وه که سیکی تر نه و کاره نه نجام ده دات با (محرّم) یش نه بیئت ، به لام به مه رجیک نه ویش له و شه وه دا جووت نه بوویت له گهل ئافره تدا ، له بهر فهرمووده که ی (انس) (خوای لی رازی بیئت) که وا فهرمووی: له گهل پیغه مبهری خوا دا بووین (ﷺ) جه نازه ی کچیکیمان بو گورستان برد ، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سه ر گوره که دانیشتبوو ، بینیم چاوه کانی فرمیسی لی درپزا ، پاشان فهرمووی: ((هَلْ مِنْكُمْ مِنْ رَجُلٍ لَمْ يُقَارِفِ اللَّيْلَةَ [أَهْلُهُ] ؟)) واته: هیچ که سیکتان هه یه نه م شه و جووت نه بوویت له گهل خیزانیدا ؟ (أَبُو طَلْحَةَ) فهرمووی: به لی ، من نه ی پیغه مبهری خوا ، فهرمووی: ((فَأَنْزِلْ)) واته: ده دابه زه . نه ویش دابه زیه ناو گوره که ی ، جا خستیه ناو گوره که [رواه البخاري (۱۳۴۲/۲۰۸/۳) وغيره ، جا له ریوایه تی ئیمامی أحمد (۲۲۹/۳-۲۷۰) والحاکم (۴۷/۴) دا هاتوه: ... جا (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ) _ که پیاوی خوی بوو _ پاوه ستا بوو نه چوووه ناو گوره که وه] .

ئیمامی (النووي) ده فهرمی: نه م فهرمووده یه له و فهرموودانه یه که ده کریتته به لگه له سه ر نه وه ی پیاوان سه رپه رشتی ناشتنی مردو ده کهن ، هه تا نه گهر مردوه که ئافره تیش بیئت [بروانه المجموع (۲۸۹/۵)].

وہ لہ لای پیئی گورہ کہ وہ دادہ بہ زینریتہ خوارہ وہ ، وہ بہ لای راستدا پوو بہرہ و
قبیلہ دادہ نریت^(۳۳۱) ، وہ سوننہ تہ ئو کہ سہی دہیخاتہ گورہ وہ بلی: (بِسْمِ اللّٰهِ
وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ)^(۳۳۲) ،

(۳۳۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو إِسْحَاق) کہوا فہرمووی: ((أَوْصَى الْحَارِثُ أَنْ
يُصَلِّيَ عَلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ ، فَصَلَّى عَلَيْهِ ، ثُمَّ أَدْخَلَهُ الْقَبْرَ مِنْ قَبْلِ رَجَلِي الْقَبْرِ ،
وَقَالَ: هَذَا مِنَ السُّنَّةِ)) واتہ: (الْحَارِثُ) وہ سیہ تی کرد کہوا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ) (خوای لی
رازی بیٹ) ، نوئی لی سہر بکات ، جا ئویش نوئی لی سہر کرد ، پاشان لہ لای ہرردو
پیئی گورہ کہ وہ دایہ زادہ ناو گورہ کہ و فہرمووی: ئہمہ سوننہ تہ [رواہ ابو داود (۳/رقم/۳۲۱۱)
وابن ابی شیبہ فی المنصف (۱۳۰/۴) وروی البیہقی (۵۴/۴) وإسناده صحیح ، بروانہ أحكام الجنائز (۱۵۰)].

وہ لہ سہر لای راست دادہ نریت پوو بہرہ و قبیلہ ، لہ بہر ئوہی لہ کاتی پیغہ مہری
خواوہ (ﷺ) تا وہ کو ئہ مرؤ ہر و ابوہ بہ بی ہیچ جیاوازیہک .

وہ لہ بہر فہرمودہ کہی (عُبَيْدُ بْنُ عُمَيْرٍ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہری خوا
(ﷺ) لہ بارہی (كَعْبَهُ) وہ فہرمووی: ((... قَبِلْتُمْ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا)) واتہ: قبیلہ تانہ بہ
زیندوی و بہ مردوی [رواہ ابو داود (۳/رقم/۲۸۷۵) والحاکم (۵۹/۱) وهو حديث حسن ، بروانہ الإرواء (۶۹۰)].

(۳۳۲) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرمووی:
پیغہ مہری خوا (ﷺ) ئہ گہر مردو بخرایہ تہ گور دہیفہرمووی: ((بِسْمِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ سُنَّةِ
رَسُولِ اللّٰهِ)) واتہ: بہ ناوی خوای گہورہ وہ ، وہ لہ سہر سوننہ تی پیغہ مہری خوا [رواہ
أبو داود (۳۱۹۷/۳۲/۹) والترمذی (۲/۲۵۵/۱۰۵۱) وابن ماجة (۱/۴۹۹/۱) وفي رواية: ((وَعَلَىٰ مِلَّةِ
رَسُولِ اللّٰهِ)) وهو حديث صحيح الإرواء (۷۴۷) وصحيح ابن ماجة (۱۲۶۰)].

وہ سوننہ تہ سی چنگ خؤل بہ سہری دابکہی^(۳۳۳) ، وہ دروستہ لہ کاتی پیویستدا
چہند کہ سیک لہ یہک گوردا بنیژرین ، وہ ئوہیشیان کہ قورئانی زورتر لہ بہرہ پیش
دہخریت لہ (لَحْد) ہ کہ دا^(۳۳۴) ، وہ نابیت بی باوہرلہ گورستانی موسولماناندا ژیر خاک
بکریت^(۳۳۵) ، وہ دروست نییہ مردو لہ و کاتہ دا ژیر خاک بخریت کہ لہ شہرعدا
قہدہغہی لی کراوہ^(۳۳۶) ، مہگہر زور پیویست بیٹ^(۳۳۷) ، وہ پاش لی بوونہ وہ لہ ژیر
خاک کردنہ کہ سوننہ تہ گورہ کہ بہ ئہدازہی بستیک بہرز بکریتہ وہ ، بو ئوہی دیار
بیٹ تا وہ کو خہ لکی بزائن گورہ^(۳۳۸) ،

(۳۳۳) له بەر فەرموودەكەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) كەوا فەرمووی: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ ثُمَّ أَتَى الْمَيِّتَ فَحَتَّى عَلَيْهِ مِنْ قِبَلِ رَأْسِهِ ثَلَاثًا)) واتە: پیغەمبەری خوا (ﷺ) نوێزی له سەر جەنازه کرد ، پاشان هاته لای مردوکه و له لای سەریهوه سێ چنگ خۆلی کردە سەر _ جەنازه کهدا له ناو گۆرپه که _ دا .. [رواه ابن ماجه (۱/۴۹۹/۱۵۶۵) وهو حدیث صحیح ، برواه الأرواء (۷۵۱)].

(۳۳۴) برواه فەرموودەكەى (هَشَامُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لی رازی بیئت) ، برواه (پ ۳۲۳).
 (۳۳۵) بەلكو دەبیئت (كَافِرٍ) و (مُشْرِكٍ) له گۆرستانی بی باوه پاندا ژیر خاك بكرین ، وه موسولمانیش له گۆرستانی موسولماناندا بنیژریت ، چونکه له سەردەمی پیغەمبەری خوا دا (ﷺ) گۆرستانی بی باوه پەکان جیاواز بووه له گۆرستانی موسولمانان ، ئەمەیش بەردەوام بووه له سەردەمی پیغەمبەری خوا وه (ﷺ) تا وهكو ئەمڕۆ .. [بروانه أحكام الجنائز (ل ۱۳۶) .
 وه له بەر فەرموودەكەى (بَشِيرُ بْنُ الْخَصَّاصِيَّةِ) (خوای لی رازی بیئت) كه به جوانی ئەو مان بۆ پوون دەكات وه كهوا پیغەمبەری خوا دا (ﷺ) له كاتی گۆرستانی (مُشْرِكٍ) هەکان جیاواز بووه له گەل گۆرستانی موسولماناندا ، جا (شَيْخُ الْأَلْبَانِي) له كتیبی (أحكام الجنائز) دا (ل ۱۳۶) هیناویتیوه ، به هەموو پیاویەتەکانی وه ، دەتوانی تەماشای بکەیت .
 (۳۳۶) ئەو کاتانی که ناشتنی مردوی تیدا قەدەغه کراوه چەند کاتیکه ، کاتیکه که خۆر هەلدیت تا بەرز دەبیته وه ، وه کاتیکه که خۆر له ناو پاستی ئاسماندا به تا لا دەدات وه به لای ئاوا بووندا ، وه له کاتی خۆر ئاوا بووندا تا به تەواوی ئاوا دەبیئت ، له بەر فەرموودەكەى (عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) برواه (پ ۱۰۶) .

هەروها به شهویش قەدەغه کراوه مردو بنیئت له گۆر ، له بەر فەرموودەكەى (جَابِرٍ) برواه (پ ۲۸۹) .

(۳۳۷) له بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) كهوا فەرمووی: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى عَلَى رَجُلٍ رَجُلًا قَبْرَهُ لَيْلًا ، وَأُسْرِجَ فِي قَبْرِهِ)) واتە: پیغەمبەری خوا (ﷺ) پیاویکی به شهو خسته گۆر ، وه چراشیان له گۆرپه کهیدا داگیرساند [رواه ابن ماجه (۱/۴۶۴) والترمذي (۲/۲۶۰/۱۰۶۳)].

(۳۳۸) له بەر فەرموودەكەى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیئت) كهوا فەرمووی: ((أَنْ النَّبِيَّ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُلْحِدَ لَهُ لَحْدٌ ... وَرُفِعَ قَبْرُهُ مِنَ الْأَرْضِ نَحْوًا مِنْ شِبْرٍ)) واتە:

پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) (لحد) یان بۆ کرد و ... وه گۆره‌که‌شیان به ئەندازه‌ی بستیک به‌رز کرده‌وه [رواه البیهقی (۴۱۰/۳) وأبن حبان فی صحیحہ (۲۱۶۰) وإسناده حسن ، برواه أحکام الجنائز (۱۵۳)].

وه به به‌ردیک یان هه‌رشتیکی تر دیاریش بگریت ، بۆ ئه‌وه‌ی که‌س وکاره‌کانی له‌ نزیکیدا بنیژرین^(۳۳۹) ، وه له‌ سه‌ر گۆره‌که‌یش بوه‌ستیت و دوعای خیری بۆ بکات ، وه داوا له‌ ئاماده‌بوانیش بکات دوعای خیری بۆ بکه‌ن^(۳۴۰) ، وه دروسته له‌ کاتی ناشتنیدا دابنیشن له‌ لای گۆرکه‌دا به‌ مه‌به‌ستی یادکردنه‌وه و یادخستنه‌وه‌ی مردن و .. بۆ خۆی و خه‌لکی ..^(۳۴۱)

(۳۳۹) له‌ به‌ر فرموده‌که‌ی (المطلبُ أباي وداعَة) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا فرموی: ((لَمَّا مَاتَ عُمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ أُخْرِجَ بِجَنَازَتِهِ فُدْفِنَ ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا أَنْ يَأْتِيَهُ بِحَجَرٍ ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ حَمَلَهُ ، فَقَامَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَحَسَرَ عَنْ ذِرَاعِيهِ ، قَالَ الْمَطْلِبُ: قَالَ كَثِيرٌ: قَالَ الْمَطْلِبُ: قَالَ الَّذِي يُخْبِرُنِي ذَلِكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بِيَاضِ ذِرَاعِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حِينَ حَسَرَ عَنْهُمَا ، ثُمَّ حَمَلَهَا فَوَضَعَهَا عِنْدَ رَأْسِهِ ، وَقَالَ: أَتَعَلَّمُ بِهَا قَبْرَ أَخِي ، وَأَدْفِنُ إِلَيْهِ مِنْ مَاتَ مِنْ أَهْلِي))
واته: کاتیک (عُثْمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ) وه‌فاتی کرد – که‌ برای شیر ی پیغمبه‌ری خوا بوو (ﷺ) – جه‌نازه‌که‌یان ده‌رکرد و ناشتیان ، جا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی به‌ پیاویک کرد که‌وا به‌ردیکی بۆ بیئێ ، جا کابرا نه‌یتوانی هه‌لی بگریت ، جا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) بۆی هه‌لسا و هه‌ردوو قۆلی لێ هه‌لکرد ، (مطلب) _ که‌ له‌ (فَتْحُ مَكَّةَ) دا باوه‌ری هینا _ فه‌رموی: ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ پیغمبه‌ره‌وه‌ بۆی گیرامه‌وه‌ ووتی: وه‌کو ئیستا ته‌ماشای سپیته‌ی هه‌ردوو بالی پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) بکه‌م کاتیک هه‌لی کردبوو ، پاشان به‌رده‌که‌ی هه‌لگرت و خسته‌ی سه‌ر شانی و فه‌رموی: به‌م به‌رده‌ گۆری براکه‌م ده‌بینمه‌وه ، وه له‌ لایدا ژیر خاکی هه‌ر که‌سه‌یک له‌ که‌س و کارم بمریت ده‌که‌م [رواه أبوداود (۲/۳) رقم/۲۲۰۶] وهو حدیث حسن برواه أحکام الجنائز (۱۵۵)].

(۳۴۰) له‌ به‌ر فرموده‌که‌ی (عُثْمَانُ بْنُ عَفَانَ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا فَرَغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ فَقَالَ: اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ ، وَسَلُّوا لَهُ التَّثْبِيتَ ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ)) واته: پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ر کاتیک له‌ ژیر خاک کردنی مردو ببوايه‌ته‌وه ، له‌ سه‌ری پاده‌وه‌ستا و ده‌یفه‌رموو: داوای لێ بوردن بۆ براکه‌تان بکه‌ن ، وه داوای ئه‌وه‌ی بۆ بکه‌ن _ خوای گه‌وره _ جیگری بکات ، چونکه‌ ئیستا

ٺه و پرسیاری لی ده کریت [رواه أبوداود (۳/رقم/۲۲۲۱) و الحاكم (۱/۳۷۰) وهو صحیح الإسناد ، بپوانه احکام الجنائز(۱۰۶)].

(۲۴۱) له بهر فہرمودہ کہی (البراء بن العازب) (خوای لی رازی بیت) کہوا فہرموی:
 له گہل پیغہمبہری خوا دا (ﷺ) دہرچوین له شوین جہنازی پیاویک له (أنصار) ، جا کہ
 گہیشتن لای گورہ کہی ہیشتا (لحد) نہ کرابو ، جا پیغہمبہری خوا (ﷺ) دانیشنت و
 نیمہیش به دہروویہ ریدا دانیشتن ، وکو بالندہ به سہر سہرمانہ وہ نشتبیتہ وہ ، وہ
 داریکی به دستہ وہ بوو له زہوی دہدا ، جا سہری بہرز کردہ وہ فہرموی: ((إِسْتَعِيدُوا
 بِاللّٰهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ)) واتہ: پہنا بگرہنہ خوا له سزای ناو گور ، _ دوو جار یان سی جار
 دوو بارہی کردہ وہ _ ، پاشان فہرموی: ((إِنْ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنِ إِذَا كَانَ فِي إِنْقِطَاعِ مِنَ
 الدُّنْيَا ، وَإِقْبَالِ مِنَ الْآخِرَةِ ، نَزَلَ إِلَيْهِ مَلَائِكَةٌ مِنَ السَّمَاءِ بِيضُ الْوَجْهِ كَأَنَّ وَجُوهُهُمْ
 الشَّمْسُ ، مَعَهُمْ كَفَنٌ مِنْ أَكْفَانِ الْجَنَّةِ ، وَحَنُوطٌ مِنْ حَنُوطِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسُوا مِنْهُ
 مَدَّ الْبَصَرِ ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلِكُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ ، فَيَقُولُ:
 أَيَّتْهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ [وفي رواية: المطمئنة] ، أَخْرَجِي إِلَى مَغْفَرَةٍ مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ ،
 قَالَ: فَتَخْرُجُ تَسِيلٌ كَمَا تَسِيلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فِي السَّقَاءِ ، فَيَأْخُذُهَا ، فَإِذَا أَخَذَهَا [وفي
 رواية: حَتَّى إِذَا خَرَجَتْ رُوحَهُ صَلَّى عَلَيْهِ كُلُّ مَلِكٍ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَكُلُّ مَلِكٍ
 فِي السَّمَاءِ ، وَفَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ ، لَيْسَ مِنْ أَهْلِ بَابٍ إِلَّا وَهْمَ يَدْعُونَ اللَّهَ أَنْ
 يَجْرِعَ بِرُوحِهِ مِنْ قَبْلِهِمْ] ، لَمْ يَدْعَوْهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى يَأْخُذُهَا ، فَيَجْعَلُهَا
 فِي ذَلِكَ الْكَفَنِ وَفِي ذَلِكَ الْحَنُوطِ [وفي ذلك قوله تعالى: ﴿ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا
 يُفْرِطُونَ ﴾] ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَطِيبٍ نَفْحَةٍ مَسْكٍ وَجِدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ ، قَالَ:
 فَيَصْعَدُونَ بِهَا ، فَلَا يَمْرُونَ _ يَعْنِي _ بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا
 الرُّوحُ الطَّيِّبُ؟ فَيَقُولُونَ: فَلَانُ بْنُ فَلَانَ بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهُ بِهَا فِي
 الدُّنْيَا ، حَتَّى يَنْتَهَوْا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ، فَيَسْتَفْتَحُونَ لَهُ ، فَيُفْتَحُ لَهُمْ ، فَيَشِيْعُهُ
 مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا ، إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا ، حَتَّى يَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ
 السَّابِعَةِ ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عَلِيَيْنَ ، ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
 عَلِيُونَ ، كِتَابٌ مَرْفُومٌ ، يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴾ ، فَيُكْتَبُ كِتَابُهُ فِي عَلِيَيْنَ ، ثُمَّ يُقَالُ [:
 أَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ ، فَإِنِّي [وَعَدْتُهُمْ أَنِّي] مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ ، وَفِيهَا أَعِيدُهُمْ ، وَمِنْهَا
 أَخْرَجْتُهُمْ تَارَةً أُخْرَى ، قَالَ: فَإِذَا رُجِدَ إِلَى الْأَرْضِ ، وَ[تَعَادَ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ ، قَالَ:

فَأِنَّهُ يَسْمَعُ خَفَقَ نَعَالِ أَصْحَابِهِ إِذَا وَلَّوْا عَنْهُ [مُدْبِرِينَ] فَيَأْتِيَهُ مَلَكَانِ [شَدِيدًا
 الْإِنْتِهَارِ] فَيُنْتَهَرَانِهِ ، وَ [يَجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ ، فَيَقُولَانِ
 لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: دِينِي الْإِسْلَامُ ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ؟
 فَيَقُولُ: هُوَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ، فَيَقُولَانِ لَهُ: وَمَا عَمَلُكَ؟ فَيَقُولُ: قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ ،
 فَآمَنْتُ بِهِ ، وَصَدَقْتُ ، [فَيَنْتَهَرُهُ فَيَقُولُ: مَنْ رَبُّكَ؟ مَا دِينُكَ؟ مَنْ نَبِيُّكَ؟ وَهِيَ آخِرُ
 فِتْنَةٍ تُعْرَضُ عَلَى الْمُؤْمِنِ ، فَذَلِكَ حِينَ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ ، وَدِينِي الْإِسْلَامُ ، وَنَبِيِّي مُحَمَّدٌ (ﷺ)
 [فَيُنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ: أَنْ صَدَقَ عَبْدِي ، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَالسُّوءُ مِنَ
 الْجَنَّةِ ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيْبِهَا ، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي
 قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ ، قَالَ: وَيَأْتِيهِ [وَفِي رِوَايَةٍ: يُمَثَّلُ لَهُ] رَجُلٌ حَسَنُ الْوَجْهِ ، حَسَنُ
 الثِّيَابِ ، طَيِّبُ الرَّيْحِ ، فَيَقُولُ: أَبَشِّرْ بِالَّذِي يَسْرُكَ ، [أَبَشِّرْ بِرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ ، وَجَنَّتِ
 فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ] ، هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ ، فَيَقُولُ لَهُ: [وَأَنْتَ فَبَشِّرْكَ اللَّهُ بِخَيْرٍ]
 مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهَكَ الْوَجْهَ يَجِيءُ بِالْخَيْرِ ، فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحِ [فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُكَ
 إِلَّا كُنْتَ سَرِيعًا فِي إِطَاعَةِ اللَّهِ ، بَطِينًا فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ ، فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا] ، ثُمَّ يُفْتَحُ
 لَهُ بَابٌ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَبَابٌ مِنَ النَّارِ ، فَيُقَالُ: هَذَا مَنْرُكَ لَوْ عَصَيْتَ اللَّهَ ، أَبَدَكَ اللَّهُ بِهِ
 هَذَا ، فَإِذَا رَأَى مَا فِي الْجَنَّةِ قَالَ: رَبِّ عَجَلْ قِيَامَ السَّاعَةِ ، كَيْمَا أَرْجِعُ إِلَى أَهْلِي
 وَمَالِي ، [فَيُقَالُ لَهُ: أَسْكَنْ] ، قَالَ :

وَإِنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ (وَفِي رِوَايَةٍ: الْفَاجِرُ) إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعِ مِنَ الدُّنْيَا ، وَاقْبَالَ
 مِنَ الْآخِرَةِ ، نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةٌ [غَلَاظُ شِدَادٍ] ، سُودُ الْوُجُوهِ ، مَعَهُمُ
 الْمَسُوحُ [مِنَ النَّارِ] ، فَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ حَتَّى يَجْلِسَ
 عِنْدَ رَأْسِهِ ، فَيَقُولُ: أَيُّهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةُ أُخْرِجِي إِلَى سَخَطِ مِنَ اللَّهِ وَغَضَبِ ، قَالَ:
 فَتَفَرَّقَ فِي جَسَدِهِ فَيَنْتَزِعُهَا كَمَا يَنْتَزِعُ السُّفُودَ [الْكَثِيرُ الشَّعْبِ] مِنَ الصُّوفِ الْمَبْلُولِ
 ، [فَتَقَطَّعَ مَعَهَا الْعُرُوقَ وَالْعَصَبَ] ، [فَيَلْعَنُهُ كُلُّ مَلَكٍ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَكُلُّ مَلَكٍ
 فِي السَّمَاءِ ، وَتَغْلِقُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ ، لَيْسَ مِنْ أَهْلِ بَابٍ إِلَّا وَهُمْ يَدْعُونَ اللَّهَ الْأُتْعَرَجَ
 رُوحَهُ مِنْ قَبْلِهِمْ] ، فَيَأْخُذُهَا ، فَإِذَا أَخَذَهَا ، لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى
 يَجْعَلُوهَا فِي تِلْكَ الْمَسُوحِ ، وَيُخْرِجُ مِنْهَا كَأَنَّ رِيحَ جَيْفَةٍ وَجَدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ
 ، فَيَصْعَدُونَ بِهَا ، فَلَا يَمْرُونَ بِهَا عَلَى مَلَأَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا الرُّوحُ

الْخَبِيثِ؟ فَيَقُولُونَ: فَلَانَ ابْنَ فَلَانَ بِأَقْبَحِ أَسْمَاءِهِ الَّتِي كَانَ يُسَمِّي بِهَا فِي الدُّنْيَا ،
 حَتَّى يَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ، فَيُسْتَفْتَحُ لَهُ ، فَلَا يَفْتَحُ لَهُ ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)
 ﴿ لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْجَحَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
 الْحَيَّاطِ ﴾ (الأعراف: ٤٠) فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سَجِينٍ ، فِي الْأَرْضِ
 السُّفْلَى ، [ثُمَّ يُقَالُ: أَعِيدُوا عِبْدِي إِلَى الْأَرْضِ فَإِنِّي وَعَدْتُهُمْ أَنِّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ ،
 وَمِنْهَا أَخْرَجْتُهُمْ تَارَةً أُخْرَى] فَتَطْرَحُ رُوحُهُ [مِنَ السَّمَاءِ] طَرِحًا
 [حَتَّى تَقَعَ فِي جَسَدِهِ] ثُمَّ قَرَأَ ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ
 الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴾ (الحج: ٣١) ، فَتُعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ ،
 [قَالَ: فَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ خَفَقَ نَعَالِ أَصْحَابِهِ إِذَا وَلَّوْا عَنْهُ] .

وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ [شَدِيدَا الْإِنْتِهَارِ ، فَيَنْتَهَرَانِهِ ، وَ] يُجَلِّسَانَهُ ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ
 ؟ [فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أُدْرِي ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أُدْرِي] ،
 فَيَقُولَانِ: فَمَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ؟ فَلَا يَهْتَدِي لِاسْمِهِ ، فَيُقَالُ:
 مُحَمَّدٌ! فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أُدْرِي [سَمِعَتِ النَّاسُ يَقُولُونَ ذَلِكَ! قَالَ: فَيُقَالُ: لَا دَرَيْتَ
 [، وَلَا تَلَوْتَ] ، فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ كَذَبَ ، فَأَفْرَشُوا لَهُ مِنَ النَّارِ ، وَافْتَحُوا
 لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ ، فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسُمُومِهَا ، وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ قَبْرَهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ
 أَضْلَاعُهُ ، وَيَأْتِيهِ [وَفِي رِوَايَةٍ: وَيَمْتَلِئُ لَهُ] رَجُلٌ قَبِيحُ الْوَجْهِ ، قَبِيحُ الثِّيَابِ ، مُتَنِّ
 الرِّيحِ ، فَيَقُولُ: أَبَشِرْ بِالَّذِي يَسُوءُكَ ، هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ ، فَيَقُولُ [وَأَنْتَ
 فَبَشِّرْكَ اللَّهُ بِالشَّرِّ] مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهَكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالشَّرِّ! فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الْخَبِيثِ
 ، [فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُكَ إِلَّا كُنْتُ بَطِينًا عَنْ طَاعَةِ اللَّهِ ، سَرِيعًا إِلَى مَعْصِيَةِ اللَّهِ] ، [فَجَزَاكَ
 اللَّهُ شَرًّا ، ثُمَّ يَقِيضُ لَهُ أَعْمَى أَصَمَّ أَبْكَمَ فِي يَدِهِ مَرْزَبَةً! لَوْ ضَرَبَ بِهَا جَبَلَ كَانَ ثَرَابًا
 ، فَيَضْرِبُهُ ضَرْبَةً حَتَّى يَصِيرَ بِهَا ثَرَابًا ، ثُمَّ يَعِيدُهُ اللَّهُ كَمَا كَانَ ، فَيَضْرِبُهُ ضَرْبَةً
 أُخْرَى ، فَيَصِيحُ صِيحَةً يَسْمَعُهُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ ، ثُمَّ يَفْتَحُ لَهُ بَابَ مِنَ النَّارِ ،
 وَيَمْهَدُ مِنْ فَرَشِ النَّارِ] فَيَقُولُ: رَبِّ لَا تَقُمْ السَّاعَةَ)) وَاثَهُ: بِهِ رَاسْتِي بِهِ نَدَى بَاوَهَرِ دَارِ
 نَهْگَهَرِ

.....

له دنيا بپریت و پوو له دوا پوژ بکات ، چه ند فریشته کی له ناسمانه وه بو لا داده به زیت ،
 دم وچاویان سپی به و پوویان وه کو خور وایه ، کفنیان پی یه له کفنی به هشته ، وه

(حَنُوط) يان پىيە لە (حَنُوط)ى بەھەشت - (حَنُوط) : ئەو بۆنەيە كە بۆ كفن و لاشەى مردو كار دەھىنرەيت - ھەتا لە لايدا دادەنیشن چەند چاۋو بېر بكات ، پاشان فرىشتەى گيان كىشان ((سَلَام)ى خۋاى لى بىت) دىت تا لە لای سەرىيەۋە دادەنیشىت و دەفەرموۋى: ئەى رۋوح و گيانى پاك ، دەرىچۆ بۆ لىبوردن و پەزنامەندى خوا ، فەرموۋى: جا دەردەچىت و ھەكو چۆن قەترە ئاۋىك لە دەمى پەرداخىك بەردەبىتەۋە ، جا دەبىيات ، وە ئەگەر بردىشى يەك چاۋتروكاندن بەرى نادات تا دەبىيەن و دەيخەنە ناۋ ئەو كفن و ئەو(حَنُوط)ەۋە ، وە دەردەچىت لىيەۋە ۋەك خۆشترىن بۆنى مىسك بىنراۋ بىت لە سەر رۋوى زەۋيدا ، فەرموۋى: جا بەرزى دەكەنەۋە و تى ناپەرن بە لای ھىچ كۆمەلىكدا - كۆمەلى فرىشتەيە - (ئىللا) دەلئىن: ئەم رۋوحە پاكە كىيە ؟ ئەۋانىش دەلئىن: فلانى كورپى فلانە ، بە جوانترىن ناۋەكانى كە بانگيان پىيە دەكرد لە دونيا ، تا دەيگەيەنن بە ئاسمانى دونيا ، جا لە دەرگا دەدەن ، دەرگيان بۆ دەكرىتەۋە ، جا لە ھەموو ئاسمانىك نزيكەكانيان _ لە خۋاۋە _ شوۋىنى دەكەون تا دەيگەيەننە ئاسمانەكەى تر ، تا دەگەنە ئاسمانى ھەوتەم ، جا خۋاى گەۋرە دەفەرمۋى : نوسراۋى بەندەكەم لە (عَلِيّين) بنوسنەۋە ، وە بىگىرپنەۋە بۆ زەۋى ، چونكە من لەۋە بە دىم ھىناۋن وە بۆ ئەۋەيش دەيانگىرپمەۋە ، وە لەۋىشەۋە دەريان دەكەمەۋە جارىكى تر ، فەرموۋى: جا رۋوحەكەى دەگىرپتەۋە بۆ لاشەكەى ، وە دوو فرىشتە دىن بۆ لای دای دەنیشىنن ، وپىيە دەلئىن: پەروەدگارت كىيە ؟ ئەۋيش دەلئىت: پەروەدگارم (اللە) يە ، جا پىيە دەلئىن: ئاينت چىيە ؟ ئەۋيش دەلئى: ئايىنم ئىسلامە ، جا پىيە دەلئىن: ئەۋ پياۋەى كە بۆتان پەۋانە كرا چىيە ؟ ئەۋيش دەلئى: ئەۋ پىنغەمبەرى خۋايە (ﷺ) ، جا پىيە دەلئىن: زانيارىت چىيە ؟ ئەۋيش دەلئىت: كتابى خۋام خويندەۋە و باۋەپم پىيە ھىنا و بە راستم خستەۋە ، جا بانگ دەرىك لە ئاسمانەۋە بانگ دەكات: كەۋا بەندەكەم راستى كرد ، جىگاي لە بەھەشتەۋە بۆ راخەن ، وە جل و بەرگى لە بەھەشتەۋە بگەنە بەر ، وە دەرگايەكى بۆ بگەنەۋە بەرەۋ بەھەشت ، فەرموۋى: جا لە باۋ بۆنى خۆشى بەھەشتى بۆ دىت ، وە گۆرپەكەى بۆ

.....

فراۋان دەكەنەۋە چەند چاۋى بېر بكات ، فەرموۋى: وە پياۋىكى دەم وچاۋ جوان دىت بۆ لای ، جل و بەرگى جوانە ، بۆنى خۆشە ، پىيە دەلئىت: مژدە بىت بەۋەى دلخۆشت دەكات ، ئەمە ئەۋ پۆژەيە كە پەيمانن پىيە دەدرا ، ئەۋيش پىيە دەلئىت: تۆ كىيە ؟ پووت ئەۋ

پوهه یه که چاکه دینیت . ئه ویش ده لیت: من کرده وه چاکه کانی توم ، جا ده لئ: پهروه دگار قیامت هه لسینه تا بگه پیمه وه بو لای مال وکس و کارم .

فهرمووی: وه بهنده ی بئ باوه پ نه گهر له دنیا بپریت و پرو له دوا پوژ بکات ، له ناسمانه وه چهند فریشته یه کی دم وچا و پرسی بو لا داده به زیت (مُسُوْح) یان پیه ، جا له لایدا داده نیشن چه ندیک چا و بر بکات ، پاشان فریشته ی گیان کیشان دیت تا له لای سه ریه وه داده نیشیت ، وه ده فهرمی: ئه ی روح و گیانی پیس ، ده رچو بو قین و تووپی خوای گه وره ، فهرمووی: جا بهش بهش ده بیته وه له لاشهیدا ، جا رای ده کیشیت هه ر وه کو چون (سُفُوْد) - شیشی گوشت سوور کردنه وه - به ناو خوری ته ردا رابکیشریت ، جا ده بیات ، وه نه گهر بر دیشی یه ک چا و تروکاندینک بهری نادات تا ده یخه نه ناو ئه و (مُسُوْح) وه - که کفنیکی زور زبهره - وه لییه وه ده رده چیت وه ک بو گه نترین لاک بینراو بیته له سه ر پوی زه ویدا ، جا به رزی ده که نه وه ، وه تی ناپه رن به لای هیچ کومه لیک فریشته دا (ئیللا) ده لئین: ئه و پوچه پیسه کییه ؟ جا ده لئین : فلانی کوری فلانه به ناخوش ترین ناوه کانی که پیی بانگ ده کرا له دونیادا ، تا ده یگه یه ننه ده رگای ناسمانی دنیا ، جا له ده رگا ده دن بویان نایکه نه وه ، پاشان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه م ئایه ته خوینده وه: ﴿لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْحِيَاطِ﴾ (الأعراف: ٤٠) واته: وه ده رگا کانی ناسمانیان بو ناکریته وه ، وه نایشچنه به هه شته وه ، تا ووشتر ده چیته کونی ده رزییه وه . جا خوای گه وره ده فهرمی: نووسراوه که ی له (سَجِّین) دا بنووسنه وه ، له زهوی ژیریدا ، جا پوچه که ی فری ده دنه وه خواره وه ، به فری دان ، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ٣١) واته: وه هه ر که سیئک هاوه ل بو خوای گه وره بریار بدات ، وه ئه وه یه له ناسمانه وه که وتبیته خواره وه ، وه بالنده به هه وا دا بیرفینئ ، یان گزه با فری بداته شوینیک دور . جا پوچه که ی ده گپریته وه بو لاشه که ی ، وه دوو فریشته دینه لای ودای ده نیشین و پیی ده لئین: پهروه دگار کئییه ؟ ئه ویش ده لیت: هاه هاه ، نازانم . جا پیی ده لئین: ئایینت چییه ؟ ئه ویش ده لیت: هاه هاه ، نازانم . جا پیی ده لئین: ئه و پیاه ی که بوتان په وانه کرا چییه ؟ ئه ویش ده لیت: هاه هاه ، نازانم . جا بانگ ده ریک له ناسمانه وه بانگ ده کات: که وا دروی کرد جیگایه کی له ناگر بو پابخن ، وه ده رگایه کی بو بکه نه وه به ره و دوزه خ ،

جا له گهرمی وناخوشی دۆزه‌خی بۆ دیت ، و گۆرپه‌که‌ی له سهر ته‌نگ ده‌بیته‌وه و دیتیه‌که تا په‌راسوه‌کانی ده‌چن به‌ ناویه‌کدا ، وه پیاویکی دهم وچاوا ناشیرینی بۆ لادیت ، جل و به‌رگ ناشیرین ، بۆگهن ، پی‌ی ده‌لی: مژده بیته به‌وه‌ی دل ناخوشت ده‌کات ، ئەمه ئەو پۆژه‌یه که په‌یمانته پی ده‌درا ، ئەویش ده‌لی: تو کیی ؟ پووت ئەو پووه‌یه که شه‌ر و خراپه دینیت ؟ ئەویش ده‌لی: من کرده‌وه خراپه‌کانی تو ، جا ده‌لی: په‌روه‌دگار قیامه‌ت هه‌لمه‌سینه [رواه أحمد (۵۳/۷۴/۷) وأبو داود (۴/رقم/۴۷۵۳) وغيرهما وهو حديث صحيح ، بپوانه (أحكام الجنائز للألبانی) (ل ۱۵۷-۱۵۹)].

دل دانه‌وه‌ی که‌س و کاری مردو

(تَعْرِیةُ أَهْلِ الْمِیْتِ)

سوننه‌ته دل دانه‌وه‌ی که‌س و کاری مردو به‌ شتی که له دل ته‌نگی و ناخوشیه‌کانیان که‌م بکاته‌وه وه هانیان بدات له سهر ئارام گرتن و پرازی بوون به‌ قه‌ده‌ری خوا^(۳۴۲) ، وه دروست نییه که‌س و کاری مردو که شوینی که دیاری بکه‌ن بۆ کۆبونه‌وه بۆ (تَعْرِیة) ، وه خواردن بۆ ئەو خه‌لکه دروست بکه‌ن که دین بۆ (تَعْرِیة)^(۳۴۳) ،

(۳۴۲) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خوایان لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: له لای پیغه‌مبه‌ری خوا بووین (ﷺ) جا به‌کی که له که‌کانی ناردی به‌ شوینی‌دا و بانگی کرد و پی‌ی راگه‌یاند که‌وا کورپکی له سه‌ره مه‌رگ دایه ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((إِرْجِعْ إِلَيْهَا فَأَخْبِرْهَا: أَنْ لِلَّهِ مَا أَخَذَ ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى ، فَمُرْهَا فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ ...)) واته: بگه‌رپه‌وه بۆ لای و پی‌ی راگه‌یه‌نه: که‌وا مولکی خوایه ئەوه‌ی بیباته‌وه ، وه مولکی ئەویشه ئەوه‌ی بیبه‌خشیت ، وه هه‌مووشتی که لای ئەو به‌ ماوه‌یه‌کی دیاری کراوه ، جا فه‌رمانی پی بکه با ئارام بگریته و چاوه‌پوانی پاداشتی خوا بیته ... [رواه البخاري (۱۵۰/۳/۱۲۸۴) ومسلم (۲/۶۳۵/۹۲۳)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیته) بپوانه (پ ۲۷۶) .

(۳۴۳) له بهر فهرموده‌که‌ی (جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِي) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا فهرموی: ((كُنَّا نَعْدُ الْإِجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ ، وَصَنِيعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ دَفْنِهِ مِنَ النَّيَاحَةِ)) واته: ئیمه کۆبوونه‌وه له لای که‌س و کاری مردو (تَعَزِيَّة) و دروسته کردنی خواردن پاش ناشتنی مردو هه‌ردووکیمان به شیوه‌ن دا ده‌نا - مه‌به‌ستی وه‌کو شیوه‌ن به‌هه‌راممان ده‌زانی - [رواه ابن ماجه (۱۶۱۲/۵۱۴/۴) وأحمد (۶۹۰۵) وصححه النووي في المجموع (۳۲۰/۵) والبوصيري في الزوائد وصححه الألباني في صحيح ابن ماجه (۱۳۰۸)].

ئیمامی (النَّوَوِي) ده‌فه‌رمی: وه دانیشتن بۆ (تَعَزِيَّة) (شَافِعِي) و (مُصَنَّف) - دانهری (مُهَدَّب) ه که‌خوی (مَجْمُوع) ی له شه‌رحیدا داناوه - وه هاوه‌لان _ هاوه‌لانی شافعی _ (نَص) یان پیندا ناوه که (مَكْرُوه) ه ، فهرمویانه: مه‌به‌ست به دانیشتن ئه‌وه‌یه که‌س و کاری مردو که له شوینیکدا دانیشن ، وه ئه‌وانه‌یشی ده‌یانه‌ویټ سه‌رخۆشیان لی بکه‌ن پوو بکه‌نه ئه‌و شوینه ، فهرمویانه: به‌لکو ده‌بیټ هه‌ر که‌سیک بۆ ئیش و کاری خۆی بپوات ، جا هه‌ر که‌سیک پینان گه‌یشت سه‌رخۆشیان لی ده‌کات ، وه جیاوازی نییه ، له نیوان پیاو وئافه‌رت دا له (کَرَاهَة) ی دانشتن دا [المجموع (۳۰۶/۵)].

وه مه‌به‌ستی (النَّوَوِي) به (نَص) ی (شَافِعِي) ئه‌وه‌یه که له [الأم (۲۴۸/۱)] ده‌یفه‌رمی: (وَأَكْرَهُ الْمَأْتَمَ ، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ بُكَاءٌ ، فَإِنَّ ذَلِكَ يَجِدُّ الْحُزْنَ وَيُكَلِّفُ الْمُؤْتَمَةَ مَعَ مَا مَضَى فِيهِ مِنَ الْأَثْرِ) واته: (مَأْتَم) به باش نازانم ، ئه‌ویش ئه‌و کۆبوونه‌وه‌یه که بۆ که‌س و کاری مردو ده‌کریت تا خه‌لکی سه‌ر خۆشیان لی بکات ، با گریانیشی له گه‌لدا نه‌بیټ ، چونکه ئه‌وه دل ته‌نگیه‌که تازه ده‌کاته‌وه و ئه‌رکیش له سه‌ریان دروست ده‌کات ، له گه‌ل ئه‌و (أثر) انه‌ی پیشوویش که له باره‌یه‌وه هاتووه .

وه (النَّوَوِي) ده‌فه‌رمی: وه (مُصَنَّف) و که‌سانی تریش به‌لگه‌یه‌کی تریشی بۆ ده‌هیننه‌وه - له سه‌ر (کَرَاهَة) ی - ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌وا شتیکی داهینراوه (بِدْعَة) یه .

به‌لکو سوننه‌ته خزم و دۆستان و دراوسیکانیان خواردنیان بۆ دروست بکه‌ن ، له به‌ر فهرموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ) (خوایان لی رازی بیټ) که‌وا کاتییک (جَعْفَر) کوزرا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموی: ((إِصْنَعُوا لِأَلِ جَعْفَرٍ طَعَامًا ، فَقَدْ أَتَاهُمْ أَمْرٌ شَغَلَهُمْ ، أَوْ أَتَاهُمْ مَا يُشْغَلُهُمْ)) واته: خواردن بۆ که‌س و کاری (جَعْفَر) دروست بکه‌ن ، چونکه ئه‌وان ئه‌وه‌یان به سه‌ردا هاتووه که‌وا سه‌رقالی کردوون [رواه أبو داود (۳۱۱۶/۴۰۶/۸) والترمذي (۱۰۰۳/۲۳۴/۲) وابن ماجه (۴۹۰/۱) وهو حديث حسن ، برواه صحيح الجامع (۱۰۱۵)].

نه و شتانه‌ی سوود به مردو ده‌گه‌یه‌نیت

(مَا يَنْتَفِعُ بِهِ الْمَيِّتُ)

دوعای موسولمانان^(۳۴۴) و بزاردنی قهرزه‌کانی^(۳۴۵)

(۳۴۴) له بهر فهرمووده‌ی خوای گه‌وره له سورته‌ی (الحشر: ۱۰) دا ده‌فهرمی: ﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ واته: وه نه‌وانه‌ی كه له دوعای نه‌وان - كوچه‌ران (مهاجرین) و سه‌رخه‌ران (أنصار) - دین ده‌لین: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان لیمان ببوره وه له و برایانه‌یشمان كه پیشمان كه‌تون له باوره‌میناندا و...

وه له بهر فهرمووده‌ی (أُمُّ الدَّرْدَاءِ) (خوای لی رازی بیئت) كه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ ، كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ ، قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ : آمِينَ ، وَلَكَ بِمِثْلِ)) واته: دوعای موسولمان بۆ برای موسولمانی به په‌نهانی وه‌رگراوه ، له لای سه‌ریدا فریشته‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ دانراوه ، هر کاتیک دوعای خیر بۆ براکه‌ی بکات ، فریشته تایبه‌ته‌که ده‌لی: خویبه وه‌لام بده‌روه ، وه هر وه‌ها بۆ خویشی [رواه مسلم (۴/۲۰۹۴/۲۷۳۳)].

(۳۴۵) له بهر فهرمووده‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانه (پ ۲۷۹).

وه گپ‌رانه‌وه‌ی نه‌زریک كه به جی‌ی نه‌هینا بیئت نه‌گهر پوژوویش بیئت^(۳۴۶) ، وه کاریکی چاکه‌ی به‌رده‌وام كه له پاش خویشی به‌رده‌وام بیئت ، وه زانیاریه‌ک كه له پاش خوی خه‌لکی سوودی لی وه‌رگرن ، وه نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی سالح بیكات له کاری چاکه^(۳۴۷).

(۳۴۶) له بهر نه‌وه‌ی فهرموودانه‌ی كه له و باره‌یه‌وه هاتون ، له‌وانه فهرمووده‌ی (سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) كه‌وا پرسپاری له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) كرد و فهرمووی: ((إِنَّ أُمَّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ ؟ فَقَالَ : إِقْضِهِ عَنْهَا)) واته: دایکم مرد و نه‌زری پوژووی له سه‌ر بوو؟ نه‌ویش فهرمووی: بیگپ‌ره‌وه بوی [رواه البخاری (۵/۳۸۹/۲۷۶۱) و مسلم (۳/۱۲۶۰/۱۶۳۸) و غیرهما].

(۳۴۷) له بهر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لَی رازی بیٹ) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمووی: ((إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)) واتہ: ئەگەر ئادەمیزاد بمیریت کردہ وہی دەبریت تہنہا له سئ - پښگاوه - نہبیٹ: له چاکه و خیریکی بہردہوام ، یان زانیارییہک سوودی لَی وەرگیریٹ ، یان پۆلہیہکی چاک دوعای خیری بۆ بکات [رواه مسلم (۱۶۲۱/۱۲۵۵/۳) وابوداود(۲۸۶۳/۸۶/۸) وغیرہما].

تیبینی:

ئیسٹا له ولاتی ئیمہ ئەگەر کہسبک بمیریت دواي تہواو بوونی کۆری تعزیی کہ دوو پۆژ یان زیاتر دەخایہ نیٹ ، کہس وکاری مردوہ کہ دەپۆن کۆلکە مەلایەک پەیدا دەکەن ، تا وەکو ئیسقای تاوانەکان (إِسْقَاطُ الذُّنُوبِ)ی مردوہ کہ یان بکەن ، ئیتر نوژی کردبیٹ یان نہە ، باوہردار بیٹ یان نہە ، کاکي کۆلکە مەلا دەست دەکاتە ژماردنی تاوانەکانی ، ہەر له نوژی نہ کردنیہ وہ و پڑو نہ گرتن و زەکات نہدان و .. ہتد ہموو تاوانەکانی له سەر لا دەبات بہ چەند دیناریکی بی نرخ ، بہ بی ئەوہی ہیچ بەلگہیہکی شەریان بہ دەستہ وہ بیٹ ، مەگەر بەلگہی عەقلی _ کہ له راستیدا بەلگہی بی عەقلیہ نہک عەقلی چونکہ عەقلی پاک ہەرگیز دژایہتی نہ قلی راست ناکات _ ، ہەر وەکو گاوردہکان (نَصَارَى) کہ له سەر سالدآ پرو دەکەنہ کہ نیسەکان و قەشەکان (صکوک الغفران) یان بۆ دەکەن ، بہ ہەندیک پارہ ہەرچیان کردبیٹ خوا لییان دەبوریت ، (تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا) .

سەردانی گۆرستان

(زِيَارَةُ الْقُبُورِ)

دروستہ سەردانی گۆرستان بۆ پیاو و ئافرەت ، بہ مەبەستی پەند وەرگرتن و یاد کردنہ وہی دوا پۆژ^(۳۴۸) ،

(۳۴۸) له بهر فرموده‌کهی (أَبُو سَعِيدِ الْخَدْرِيِّ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) فرمودی: ((إِنِّي نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَزُورُوهَا فَإِنَّ فِيهَا عِبْرَةً ، وَلَا تَقُولُوا مَا يُسْخِطُ الرَّبَّ)) واته: من قه‌ده‌غهم لی کردن که‌وا سهردانی گورستان بکه‌ن ، ده نیستا سهردانی بکه‌ن ، چونکه په‌ند وئاموزگاری تیدایه ، وه شتیک مه‌لین که په‌روه‌رگارتان لی تورپه بکات [رواه الحاكم (۳۷۴/۱) والبيهقي (۷۷/۴) دون الجملة الأخيرة فأنها للبخار (۸۶۱/۴۰۷/۱) ومسلم عن (بريدة) بلفظ آخر (۹۷۷/۶۷۲/۲) وهو حديث صحيح ، بپوانه احکام الجنائز(۱۷۹)].

تیبینی:

وه نافرته‌یش وه‌کو پیاو وایه له سهردانی گورستاندا له بهر نهم هوایانه:

- ۱- فرموده‌کهی پیغمبه‌ری خوا (ﷺ): ((.. فَزُورُوهَا ..)) واته: .. ده سهردانی بکه‌ن .. (عام) ه وئافرته‌یشی به‌رده‌که‌ویت .
  - ۲- له هوای حه‌لال کردنه‌که‌دا که یاد کردنه‌وه‌ی مردنه ، نافرته و پیاو وه‌ک یه‌ک وان .
  - ۳- فرموده‌کهی (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) که له (پ۳۲۲) دا هینا ومانه‌ته‌وه ، به‌لگه‌یه که نافرته دروسته سهردانی گورستان بکات .
- ه‌روه‌ها فرموده‌کهی (عبدالله بن أبي مليكة) که‌وا فرمودی: رُوِّيْتُكَ (عائشة) له گورستانه‌وه هات ، جا ووتم: ئه‌ی دایکی موسولمانان ، له کوپوه دییت ، فرمودی: ((مِنْ قَبْرِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ)) واته: له لای گوری (عبد الرحمن بن أبي بكر) ه‌وه ، ووتم: ئه‌ی باشه پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غهی نه‌کردوه له سهردانی گورستان ، فرمودی: ((نَعَمْ ، ثُمَّ أَمَرَ بِزِيَارَتِهَا)) واته: به‌لی ، له پیشدا قه‌ده‌غهی کرد ، پاشان فرمانی به سهردانی کرد [رواه الحاكم في المستدرک (۳۷۶/۱) وهو حديث صحيح ، بپوانه احکام الجنائز(۱۸۱)].
- به مهرجیک شتیک نه‌کات خوای گه‌وره پی‌ی رازی نه‌بیئت ، و قه‌ده‌غهی کرد بیئت^(۳۴۹).

ئه‌وانه‌ی حه‌رامه لای گور بکریت

(مَا يَحْرُمُ عِنْدَ الْقُبُورِ)

سهربرین با له بهر خوایش بیئت^(۳۵۰)،

(۳۴۹) وہك (طَوَاف) کردن به دهوریدا و هاوار پیی کردنی و داوا لی کردنی وپهنا پیی بردنی و ... هتد ئه و جزره په رستانه ی که هه ر ده بییت بۆ خوی گه وره بکریت ، که ئیستا له وولاتی ئیمه و زۆریه ی وولاتانی تری به ناو ئیسلامدا بۆ غهیری خوا ده کریت .
 ههروه ها شیوه ن کردن یا شین گیران و ... هتد ئه و شتانه ی که دروست نییه له سه ر گۆر یان گۆرستان بکریت ، له بهر ئه و به لگانه ی پیشو و ، وه ئه و به لگانه ی تریش که له مه و پاش باسی ده کهین له باسی (ئه و شتانه ی که حه رامه له لای گۆردا بکریت) .

تیبینی:

هه ندیک خه لک له ولاتی ئیمه دا فیخ بوون له سه ر گۆرستانه کان به پاره قورئان بۆ مردوه کان ده خوینن ، ده گه ریڤن به سه ر ئه و ئافره تانه دا ، که سه ردانی مردوه کانیا ن ده که ن ، پییان ده لئین: بایی ئه وه نده قورئانت بۆ بخوینم ؟ جا به دینار و دوو بۆیا ن ده خوینن ، له راستیدا ئه مه بازرگانی کردنه به سه ر ئایینی خواوه !!

(۳۵۰) له بهر فه رموده که ی (أنس) (خوی لی رازی بییت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: ((لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَامِ)) واته: له ئیسلامدا (عَقْر) نییه ، جا (عَبْدُ الرَّزَّاقِ بْنِ هَمَّامٍ) له واتای (عَقْر) دا فه رموی: له لای گۆره که یدا مانگایه ک یان شه کیکیان سه ر ده به ری [خرجه أبو داود (۷۱/۲) وقول عبد الرزاق له، والبيهقي (۵۷/۴) واحمد (۱۹۷/۳) وإسناده على شرط الشيخين].

(شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةٍ) (په حمه تی خوی لی بییت) ده فه رمی: سه ربیرین له ویدا - له لای گۆردا - قه ده غه ی لی کراوه به گشتی ، هاو له کانمان - هه نبه لیکان - و که سانی تریش باسیان کردوه ، له بهر ئه م فه رموده یه ، (أحمد) له ریوایه تی (المروزي) دا فه رمویه تی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمویه تی: ((لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَامِ)) ، کاتیک که مردویه کیان به مردابه ووشتریان له سه ر گۆره که ی سه ر ده به ری ، جا پیغه مبه ری خوایش (ﷺ) قه ده غه ی له وه کرد . وه (أبو عبد الله) خواردنی گۆشته که یشی به باش نه زانیوه _ هاوه له کانمان ووتویانه _ هه ر وه ک ئه وه وایه که وا خه لکیکی زۆری ئه م کاته ی خۆمان لای گۆردا نان و خواردن ... ده که نه خیر [بروانه إقتضاء صراط المستقیم (ل: ۱۸۲)] .

ههروه ها ئیمامی (النووي) ده فه رمی: سه ربیرین و (عَقْر) کردن له لای گۆردا (ذم) کراوه ، له بهر فه رموده که ی (أنس) که [أبو داود والترمذي ریوایه تیان کردوه و ترمذی و تویه تی: حدیث حسن صحیح (۳۲۰/۵) بروانه المجموع]. ئه مه ئه گه ر سه ربیرینه که بۆ خوا بوو به لام له ویدا سه ری بپرن ، جا

نه گهر بؤ گۆره که بیكات به مه بهستی نه وهی خوئی لی نزیك بکاته وه و کاریکی بؤ جی به جی بکات _ سوودیکی پی بگه یه نیت یا زیانیکی له سهر لا بدات _ نه وه شیریکی گه وره یه و بهری نه فره تی خوی گه وره ده که ویت ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فرموی: ((لَعَنَ اللَّهُ (وَفِي رِوَايَةٍ: مَلْعُونٌ) مَنْ دَبِحَ لِغَيْرِ اللَّهِ)) [رواه أحمد (۲۸۱۷) بسند حسن عن ابن عباس ومسلم (۸۴/۶) عن علی نحوه]. وه خواردنیشتی حرامه ، له بهر فه رموده ی خوی گه وره: ﴿ .. أَوْ فَسَقًا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ﴾ [بروانه الزواجر للفقیه الهیتمی (۱۷۱/۱)].

وه قه ده غه یش کراوه له بهر زکردنه وهی ، وه له هه لگرتنی به گه چ یان به چیمنتو ، وه له نووسین له سهری ، وه له دروست کردنی خانوو له سهری ، وه له دانیشتن له سهری (۳۵۱) ، وه له نویژ کردن پرو به ره و گۆر (۳۵۲) ، وه له نویژ کردن له لایدا با روویشی تی نه کریت (۳۵۳) ،

(۳۵۱) له بهر فه رموده که ی (جابر) (خوی لی رازی بیت) که وا فه رموی: ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُجَصَّصَ الْقَبْرُ ، وَأَنْ يُقَعَدَ عَلَيْهِ ، وَأَنْ يُبْنَى عَلَيْهِ (أَوْ يُزَادَ عَلَيْهِ (أَوْ يُكْتَبَ عَلَيْهِ))) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) قه ده غه ی کردوه که وا گۆر گه چ کاری بکریت ، وه له سهری دابنیشیت ، وه خانوی له سهر دروست بکریت ، یان زیاتر بهر ز بکریت وه ، یان نووسینی له سهر بکریت [رواه مسلم (۹۷۰/۶۶۷/۲) والترمذی (۱۰۵۸/۲۵۸/۲) والزیادتان لأبی داود (۳۲۱۰/۴۵/۹) مع العون والنسائی (۲۸۴/۱)].

وه له بهر فه رموده که ی (أبو الهیاج الأُسَدي) که وا فه رموی: (عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) پی ویت: ((أَلَا أْبَعَثُكَ عَلِيٌّ مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) ، أَنْ لَا تَدَعَ تَمَثَّالًا [وَفِي رِوَايَةٍ: صُورَةً] فِي بَيْتٍ إِلَّا طَمَسْتَهُ ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ)) واته: ئایه ره وانه ت نه که م بؤ نه وهی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) منی بؤ ره وانه کرد ، نه وهی که هیچ بتیک (وینه یه ک) نه هیلیت له هیچ مالیکدا (ئیللا) تیکی ده بیت ، وه هیچ گۆریکی به ریش نه بینیت (ئیللا) ته ختی که ییت [رواه مسلم (۶۱/۳) وأبوداود (۷۰/۲) والترمذی (۱۵۲/۲) وغیرهم وه فه رموده ی تریش زوره له م باره یه وه بروانه (احکام الجنائز ل (۲۰۴-۲۱۰)].

(۳۵۲) له بهر فه رموده که ی (أبو مرثد الغنوی) (خوی لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی: ((لَا تُصَلُّوا إِلَى الْقُبُورِ ، وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا)) واته: نویژ به ره و

گۆر مه‌که‌ن ، وه له سه‌ریشی دامه‌نیشن [رواه مسلم (۹۷۲/۶۶۸/۲) وأبو داود (۳۲۱۳/۴۹/۹) مع العون والترمذی (۱۰۵۵/۲۵۷/۲) والنسائی (۶۷/۲)].

(۳۵۳) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبِرَةَ وَالْحَمَامَ)) واته: زه‌وی هه‌مووی مزگه‌وته - پا‌که بو‌نویژ کردن له سه‌ری - جگه له گۆرستان و گه‌رامو (حَمَام) _ شوینی خو شۆردن _ نه‌بیئت [رواه أبو داود (۴۸۸/۱۵۸/۲) والترمذی (۳۱۶/۹۹/۱) وغيرهما وهو حديث صحيح ، برواه الإرواء (۲۸۷) وصحيح الجامع (۲۷۶۷)].

وه له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ ، وَلَا تَجْعَلُوهَا قُبُورًا)) واته: هه‌ندیک له نوێژه‌کانتان - نوێژی سوننه‌ت - له ماله‌کانتاندا بکه‌ن ، وه ماله‌کانتان مه‌که‌نه گۆرستان [رواه البخاری (۴۲۰/۱) ومسلم (۱۸۷/۲) وغيرهما].

وه له دروست کردنی مزگه‌وت له سه‌ری^(۳۵۴) ، وه له کردنی به‌ شوینی جه‌ژن و شادی^(۳۵۵) ، وه له سه‌فه‌ر کردن و بار پی‌چانه‌وه بو‌لای^(۳۵۶) ، وه له داگیرساندنی گلۆپ و چرا له سه‌ری^(۳۵۷) ، وه قه‌ده‌غه‌یش کراوه له شکاندنی ئی‌سقانی^(۳۵۸) مردو .

(۳۵۴) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ)) (وَفِي رِوَايَةٍ لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى) (إِتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ)) واته: خوای گه‌وره جووله‌که و گاووره‌کان بکوژیت (نه‌فره‌تی خوا له جووله‌که و گاووره‌کان) چونکه گۆری پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان کرده مزگه‌وت [رواه البخاری (۴۲۲/۱) وأبو داود (۷۱/۲) وغيرهما والرواية الثانية لمسلم وابوعوانة (۴۰۰/۲)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: له پی‌غه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) بیست که‌وا فه‌رموی: ((إِنَّ مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُدْرِكُهُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ ، وَمَنْ يَتَّخِذُ الْقُبُورَ مَسَاجِدَ)) واته: خراپترین خه‌لکی ئه‌و خه‌لکه‌یه که‌وا قیامه‌ت هه‌لده‌سیت و ئه‌وان زیندوون ، و خه‌لکیکه که گۆر ده‌که‌نه مزگه‌وت [رواه أحمد (۳۸۴۴) ورواه ابن ابي شيبه وابن حبان في صحيحه وهو حديث حسن ، برواه أحكام الجنائز (۲۱۷)].

وه فه‌رموده‌ی تر له‌م باره‌یه‌وه زۆره بروانه [أحكام الجنائز (ل ۱۱۶-۱۱۹)].

(۳۵۵) به‌وهی له چه‌ند کاتیکی دیاری کراو دا سهردانی بکریت به مه‌به‌ستی خواپه‌رستی کردن له لایدا یا بؤ هر مه‌به‌ستیکی تر ، له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فه‌رمووی: ((لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِي عِيدًا ، وَلَا تَجْعَلُوا بَيْتَكُمْ قُبُورًا ، وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَصَلُّوا عَلَيَّ ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي)) واته: گورپه‌که‌م مه‌که‌نه جه‌ژن ، وه ماله‌کانیشتان مه‌که‌نه گورستان ، وه له هر شوینیک دا بوون نه‌وه سلاواتم له سهر بدهن ، چونکه سلاواته‌کانتان پی ده‌گات له ریگه‌ی نه‌وه فریشتانه‌ی که بؤ نه‌وه مه‌به‌سته دیاری کراوه [رواه أبو داود (۲/۳۱۶-۲۶ مع العون)].

(۳۵۶) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فه‌رمووی: ((لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى)) واته: کول به کولدا نادریت و سه‌فه‌ر ناکریت بؤ هیچ شوینیک _ له بهر پیروزی _ ته‌نھا بؤ سی مزگه‌وت نه‌بیټ ، بؤ مزگه‌وتی حه‌رام و مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و مزگه‌وتی (الْأَقْصَى) [رواه البخاري (۳/۶۳/۱۱۸۹) و مسلم (۲/۱۰۱۴/۱۳۹۷)] و غیره‌ما ، وه بؤ زیاتر تی گه‌یشتن له م باسه بروانه (أحكام الجنائز ل ۲۴۴-۲۳۱)].

(۳۵۷) له بهر نه‌وهی شتیکی داهینراوه ، پیشینان(السلف) نه‌یانکردوه ، وه فه‌وتانی مالیشه به بی سوود ، که له شه‌ریعه‌تدا حه‌رامه ، وه لاسایی کردنه‌وه‌ی (مَجُوس) ه ناگر په‌رسته‌کانه ، که فه‌رمانمان پی کراوه جیاوازیان له گه‌لدا بکه‌ین ، نه‌مه‌یش رای (إِبْنُ حَبْرٍ الْهَيْتَمِيُّ) ه ، له [الزواجر (۱/۱۳۴) دا]. وه نه‌وه فه‌رموده‌یه‌یش که ده‌یکاته به‌لگه _ وه (إِبْنُ الْقَيْمِ) یش دیکاته به‌لگه _ له (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ه وه ده‌یگپنه‌وه: ((لَعَنَ اللَّهُ زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَّخِذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ)) واته: نه‌فه‌رتی خوای گوره له و نافرته‌تانه‌ی که‌وا زور سهردانی گورستان ده‌که‌ن ، وه له و که‌سانه‌یش که‌وا مزگه‌وتی له سهر دروست ده‌که‌ن ، وه له وانه‌یشی که‌وا چرای له سهر داده‌گیرسین [رواه ابو داود (۳/۵۵۸/۳۲۳۶) والنسائي (۴/۹۴/۲۰۴۳) والترمذی (۲/۱۳۶/۳۲۰)] فه‌رموده‌که‌ له (سند) ه که‌ی‌دا (بَادَامِ) ی تی دایه که لای پیاو(رَجَال) ناسه‌کان زور لاوازه ، بروانه [تهذیب السنن (۴/۳۴۲)] وه بروانه [سلسلة الأحاديث الضعيفة: ۲۲۳] .

(السُّرُجُ): چراو گلپ ده‌گریته‌وه . وه واتای پسته‌ی یه‌که‌م و پسته‌ی دووه‌میشی راسته ، له بهر نه‌وه فه‌رمودانه‌ی که باسما‌ن کرد ، بروانه [أحكام الجنائز ل(۲۳۲-۲۳۳)].

(۳۵۸) له بهر فہرمودہ کہی (عائشۃ) (خوای لی رازی بیّت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: ((إِنَّ كَسْرَ عَظْمِ الْمُؤْمِنِ مِيتًا ، مِثْلَ كَسْرِهِ حَيًّا)) واتہ: شکاندنی ئیسقانی باوہ پدار بہ مردوی ، وہکو شکاندنیتی بہ زیندوی [رواہ ابو داود (۶۹/۲) وابن ماجہ (۴۹۲/۱) وأحمد (۱۰۰/۶) والدارقطنی (۳۶۷) وغیرہم وهو حدیث صحیح ، بروانہ صحیح الجامع (۲۱۴۳)].

ئیمامی (النووی) دہفہرمی: دروست نییہ تیکدانی گور بہ بی ہیچ ہویہ کی شرعی بہ یہک دہنگی هاوہ لان - شافعیکان - بہ لام ئہ گہر ہویہ کی شرعی ہہبوو ئہوہ دروستہ [بروانہ (المجموع ۳۰۳/۵)].

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئہوہ بہشی یاساکانی مردویش کوتایی پی ہات ، بہ یارمہتی
خوای گہورہ ئیستا دہست بہ باسکردنی بہشی زہکات دہکہین.

